

Hundeloven 2 år efter...

JULI 2012

Indhold

2 år er gået	3
Foreningen Fair Dogs undersøgelse	4
Hundebid i Danmark over en 3-årig periode	5
Listeracernes % ud af samlet antal bid-episoder før og efter raceforbud.....	7
Bidskader i Danmark forårsaget af hunde over en 3-årige periode.....	8
Forsikringsselskabers oplysninger.....	10
Politiets oplysninger 2007-2011	11
Ingen effekt af hunderaceforbud	12
Manglende faglig begrundelse	14
Dyrlægerne i Danmark mærker ingen forandring efter ændringerne i hundeloven.....	17
Konsekvenserne af loven er enorme.....	18
Manglende definering af skambid	19
Mediernes interesse	22
Erfaringer fra udlandet gentager sig i Danmark.....	24
Holland.....	24
Norge	27
Der findes intet bevis	31
Der findes derimod bevis for at uansvarlige hundeejere er et stort problem	34
Statements omkring hundeloven	37

2 år er gået...

2 år er gået siden ændringerne i hundeloven trådte i kraft. Kritikken af loven er uændret og effekten af loven ses klart og tydeligt. Det er dog ikke den effekt, politikerne havde i tankerne.

Lovens konsekvenser er enorme, den er ressourcekrævende og den har store omkostninger økonomisk, men også menneskeligt. Over 1000 uskyldige hunde har måtte lade livet og gode ansvarlige hundeejere har mærket konsekvenserne af de ændringer, der blev indført i 2010.

Retssikkerheden for 585.000 hundeejere er væk og mange hundeejere tør ikke længere gå til hundetræning, lade deres hunde lege i hundeskovene eller være sociale med andre hunde eller mennesker.

Loven rammer ikke de skyldige uansvarlige hundeejere, som stadig ser stort på loven og det at være en god ansvarlig hundeejer.

Der er utrolig mange problemer med loven: raceforbuddet, omvendt bevisbyrde, lov om tilbagevirkende kraft, manglende definering af skambid, og ikke mindst den ikke eksisterende mulighed for domstolsprøvelse. Politiet er den udøvende og dømmende magt - man har dermed fjernet magtens tredeling.

Den eneste mulighed for hundeejerne for at få sin sag for en domstol, er ved at nægte at betale bøden. I disse bødesager ses at domstolene ofte frifinder hundeejerne, men på det tidspunkt er det for sent for hundene, der allerede er blevet aflivet. I et retssamfund som det danske er det yderst kritisabelt og bekymrende.

Politikerne handlede overilet og uden faktisk baggrund for ændringerne i hundeloven. Medierne og den ophedede debat fik lov til at sætte dagsordenen på trods af manglende faktisk viden, valid statistik og undersøgelser.

Politikerne troede, at de skabte tryghed, med begrundelsen "vi varetager hensynet til borgernes sikkerhed og tryghed over hensynet til hundeejerne", men beviserne taler sit klare sprog. Der er ingen nedgang i antallet af bid på mennesker, hunde eller andre dyr - heller ikke af de mere alvorlige af slagsen.

Tværtimod ser vi en stigning af bid på både mennesker og dyr efter at ændringerne er trådt i kraft. Politikerne skabte dermed en falsk tryghed hos borgerne og en sørgelig, men en ganske virkelig, stor utryghed for de danske hundeejere i Danmark.

Foreningen Fair Dog lavede sidste år en undersøgelse af bid episoderne i Danmark før og efter ændringerne i loven blev indført. Vi har siden fortsat vores indsamling af bid rapporter og undersøgelsen dækker nu 3 perioder. Vi har denne gang set nærmere på 367 bid episoder fra perioden 1. juli 2011 til 1. juli 2012.

Sammenlagt med forrige undersøgelse er der undersøgt 831 bid episoder.

Det er foreningens vurdering at 88% af tilfældene sandsynligvis kunne være undgået, hvis ejerne havde haft basal viden om hundeadfærd. Derudover ser vi ud fra de undersøgte sagsakter at en del hundeejere udviser uansvarligt hundeejerskab.

Forening Fair Dogs undersøgelse 2.0 fra 2011 kan ses på dette link:
www.fairdog.dk/elements/documents/research/undersogelse-juli-2011.pdf

Foreningen Fair Dogs undersøgelse 2012

Hundebid i Danmark over en 3-årig periode

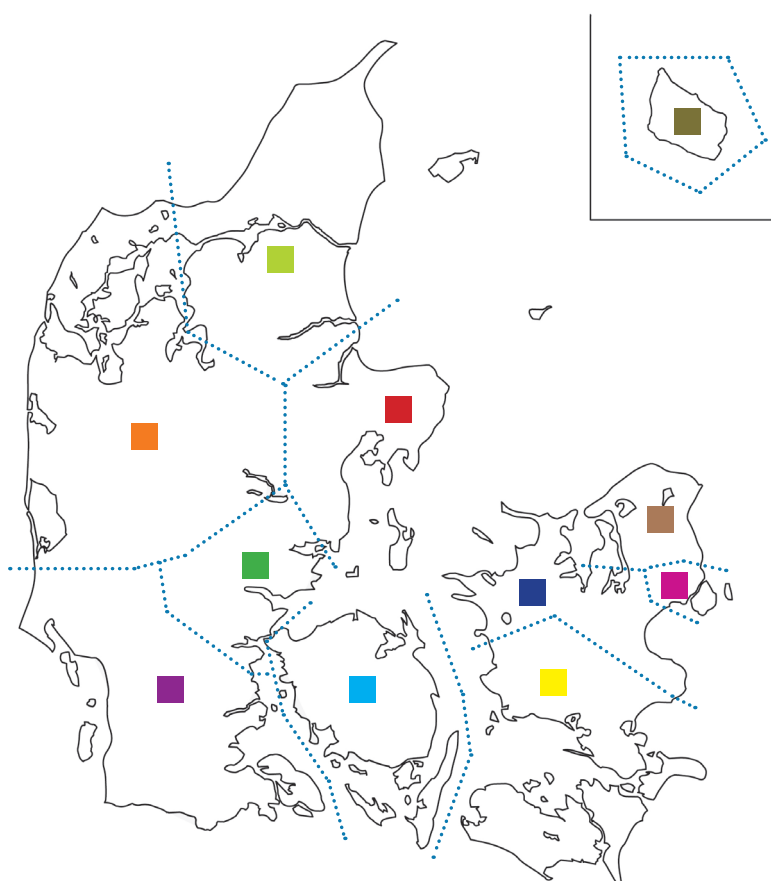
Foreningen Fair Dogs undersøgelsen er baseret på indsamlet information om hændelser fra dyrlæger, politirapporter, internettet samt hundeejers beretninger. Vi vil gøre ekstra opmærksom på at dette ikke er en statistik, men en undersøgelse af omfanget af bid-episoder forårsaget af hunde i Danmark fra 1. juli 2009 til 1. juli 2012.

Undersøgelsen er delt op i 4 kategorier: Hundebid på mennesker, hundebid på hunde, hundebid på dyr (heste, får, vildt, m.m), samt hundebid, som er endt fatalt (hvor offeret døde af sine kvæstelser). Der er ingen fatale bid på mennesker.

Periode 1: 1. juli 2009 - 1. juli 2010

Periode 2: 1. juli 2010 - 1. juli 2011

Periode 3: 1. juli 2011 - 1. juli 2012

Kortet viser inddelingen af de forskellige områder i Danmark, som Forening Fair Dogs undersøgelsen er baseret på.

Nordjylland

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	7	13	6
Hunde	8	19	18
Andre dyr	5	1	5
Fatal	2	6	9
Total	22	39	38

Midt- og Vestjylland

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	5	9	7
Hunde	6	8	18
Andre dyr	5	5	2
Fatal	1	-	4
Total	17	22	31

Østjylland

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	2	6	14
Hunde	7	5	18
Andre dyr	2	1	3
Fatal	2	4	5
Total	13	16	40

Sydøstjylland

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	3	6	7
Hunde	8	10	11
Andre dyr	1	-	-
Fatal	1	3	-
Total	13	19	18

Syd- og Sønderjylland

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	12	10	11
Hunde	11	8	14
Andre dyr	-	6	4
Fatal	-	3	5
Total	23	27	34

Fyn

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	5	8	9
Hunde	9	18	15
Andre dyr	-	-	3
Fatal	4	2	3
Total	18	28	30

Sydsjælland og Lolland-Falster

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	11	12	8
Hunde	2	8	13
Andre dyr	1	2	3
Fatal	1	1	2
Total	15	23	26

Midt- og Vestsjælland

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	7	18	11
Hunde	6	13	19
Andre dyr	5	4	1
Fatal	-	6	1
Total	18	41	32

København og Vestegnen

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	4	8	12
Hunde	8	10	25
Andre dyr	-	-	7
Fatal	-	-	4
Total	12	18	48

Nordsjælland

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	8	14	15
Hunde	8	13	18
Andre dyr	2	3	10
Fatal	11	1	7
Total	29	31	50

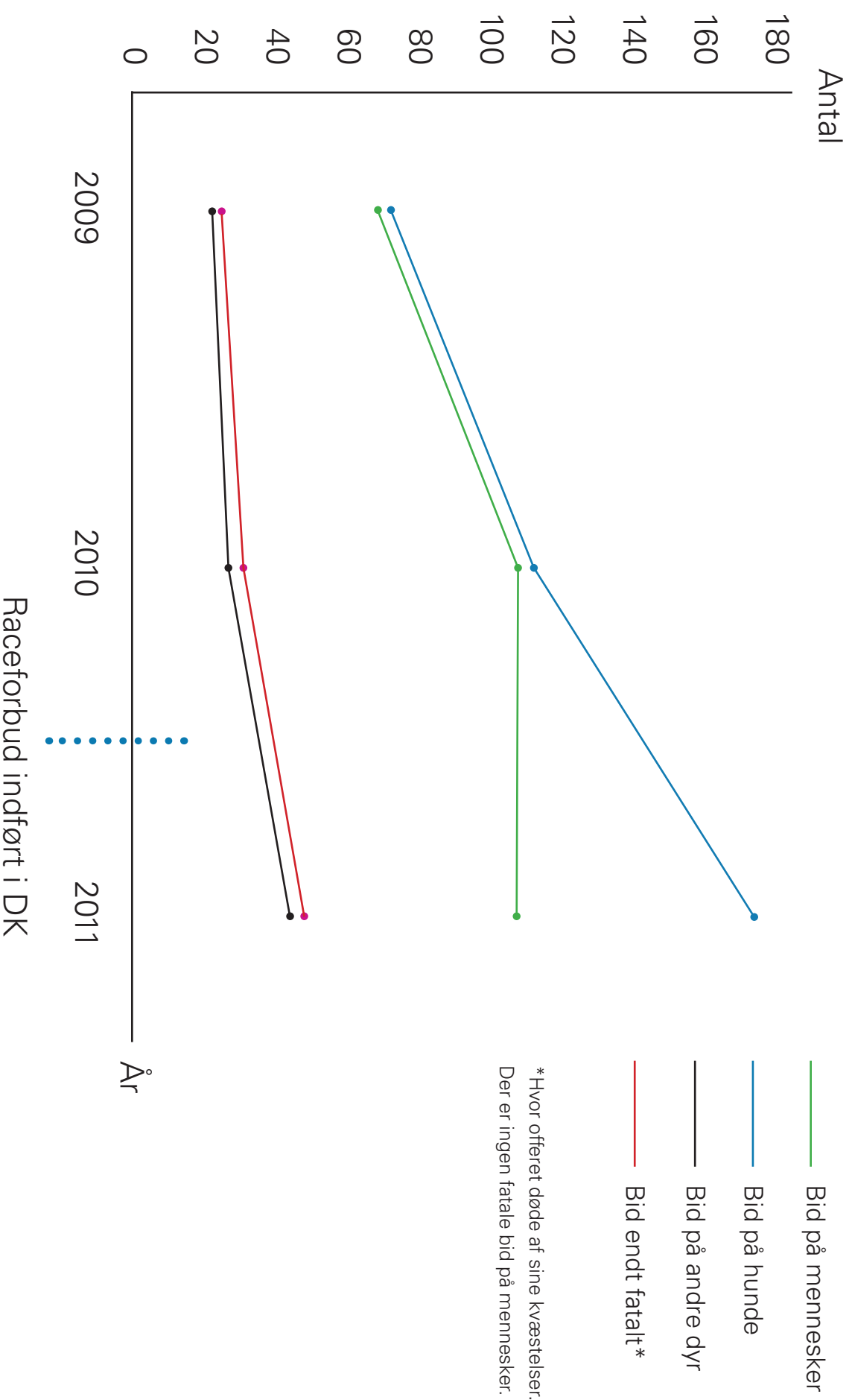
Bornholm

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	3	3	6
Hunde	2	5	6
Andre dyr	-	2	4
Fatal	1	4	4
Total	6	14	20

Samlet på landsplan

Bid på:	1. periode	2. periode	3. periode
Mennesker	67	107	106
Hunde	75	117	175
Andre dyr	21	24	42
Fatal	23	30	44
Total	186	278	367

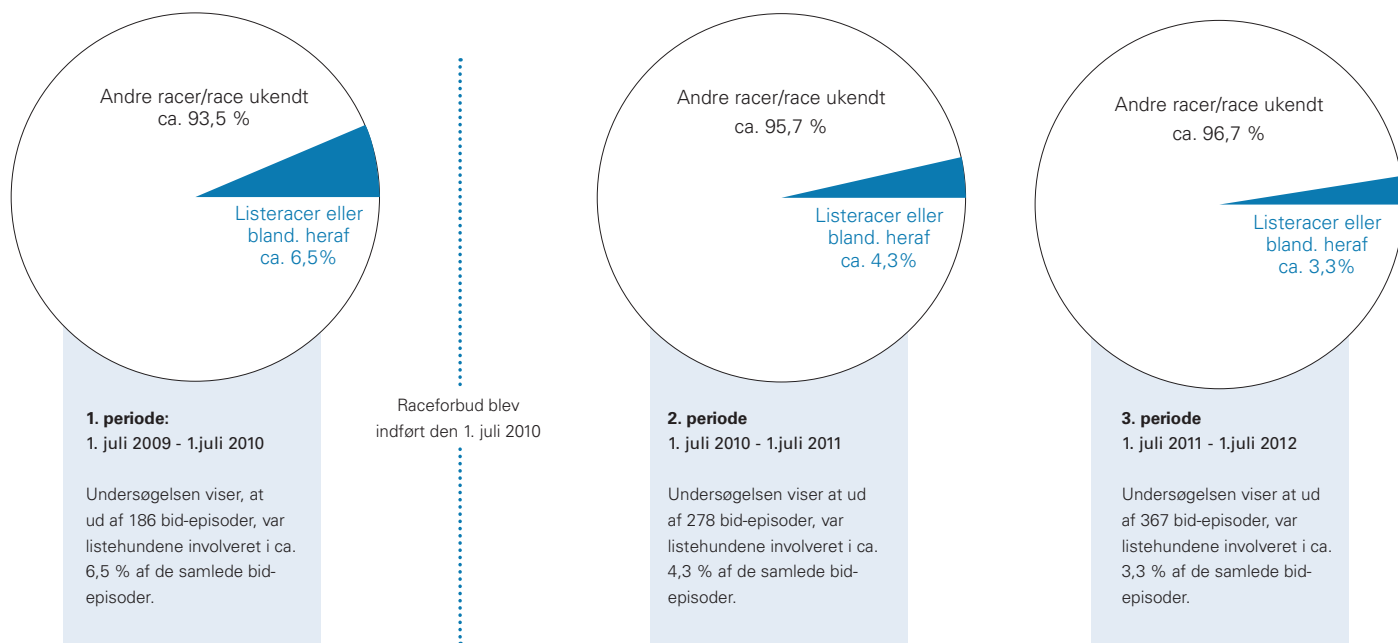
Grafen viser hvorledes de forskellige bid-episoder i Danmark, forårsaget af hunde ser ud, fordelt over 3 år. Grafen er lavet ud fra ialt 831 hændelser.

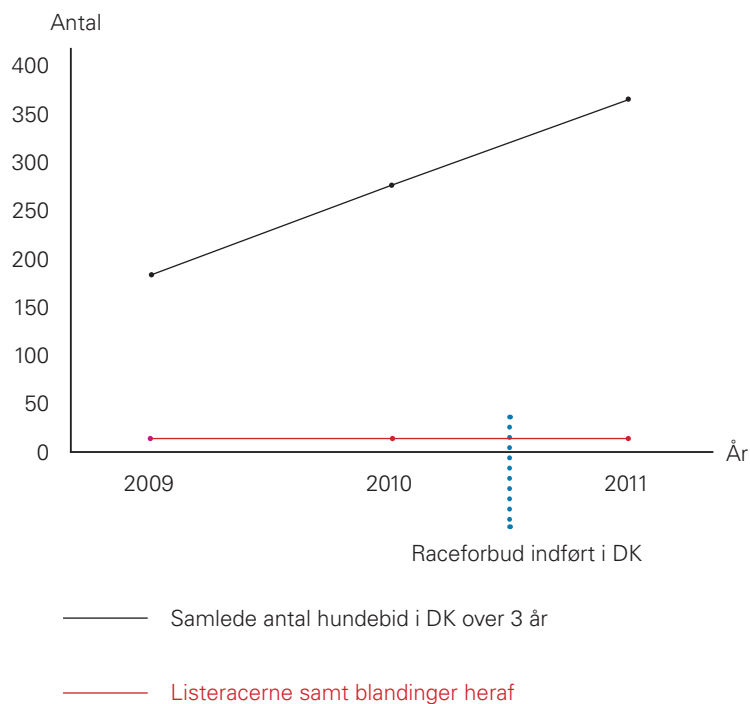
* Hvor offeret døde af sine kvæstelser.
Der er ingen fatale bid på mennesker.

Listeracerne samt blandinger heraf % bid ud af det samlede antal bid-episoder i Danmark over en 3-årig periode.

Nedenstående er baseret på, at race eller blanding er kendt og oplyst i hver enkelt tilfælde/sag. I de tilfælde hvor race ikke kan bekræftes, er de registreret under race ukendt.

Grafen viser hvor mange bid listehundene samt blandinger heraf, har stået for ud af de samlede antal bid-episoder i Danmark over 3 år.

Bidskader i Danmark forårsaget af hunde samlet over en 3-årige periode

Vi vil gøre ekstra opmærksom på, at dette ikke er en statistik, men en undersøgelse af omfanget af bid-episoder forårsaget af hunde i Danmark fra 1. juli 2009 til 1. juli 2012.

Foreningen Fair Dog kan af etiske grunde ikke gætte sig til, hvad vidner og ofre måske mener. Vi har så vidt muligt forsøgt at få alle hunderacer verificeret hos politi, hundeejeren, eller den involverede dyrlæge. I mange tilfælde beror racebeskrivelser på vidners og eller ofres forklaringer, (som sjældent har ret megen racekendskab) samt informationer fra Dansk Hunderegister.

De hunderacer/typer der fremgår af Foreningen Fair Dogs undersøgelse, er dem som der står opført på listerne herunder.

Politiets tjenestehunde fremgår ikke i denne undersøgelse.

Bid på mennesker

	1. periode	2. periode	3. periode
1	Schæfer	Schæfer	Schæfer
2	Labrador	Rottweiler	Rottweiler
3	Slædehund	Blandingshund	Små Selskabshunde
4	Blandingshund	Små Selskabshunde	Labrador/retriever
5	Cocker Spaniel	Cocker Spaniel	Slædehund
6	Små Selskabshunde	Retriever	Dobermann
7	Rottweiler	Høsehund	Boxer
8	Listehund*	Slædehund	Jack Russel Terrier
9	Jagthund	Muskelhund	Blandingshunde
10	Australsk Hyrdehund	Gravhund	Høsehund

Periode 1: 1. juli 2009 - 1. juli 2010

Periode 2: 1. juli 2010 - 1. juli 2011

Periode 3: 1. juli 2011 - 1. juli 2012

..... Raceforbud indført i DK

*Listehund = de 13 racer sammenlagt

Bid på hunde

	1. periode	2. periode	3. periode
1	Schæfer	Schæfer	Schæfer
2	Golden Retriever	Labrador	Labrador/retriever
3	Labrador	Rottweiler	Rottweiler
4	Gravhund	Golden Retriever	Listehund*
5	Jagthund	Små Selskabshunde	Blandingshund
6	Andre store racer	Collie	Små Selskabshunde
7	Rottweiler	Andre store racer	Gravhund
8	Blandingshunde	Listehunde*	Dobermann
9	Boxer	Dansk Svensk gårdhund	Høsehund
10	Listehunde*	Dobermann	Staffordshire Bull Terrier

Periode 1: 1. juli 2009 - 1. juli 2010

Periode 2: 1. juli 2010 - 1. juli 2011

Periode 3: 1. juli 2011 - 1. juli 2012

..... Raceforbud indført i DK

*Listehund = de 13 racer sammenlagt

Fatal bid på hunde

	1. periode	2. periode	3. periode
1	Rottweiler	Labrador	Rottweiler
2	Schæfer	Rottweiler	Ukendt race
3	Dobermann	Blandingshunde	Jagthund
4	Blandingshunde	Schæfer	Listehund*
5	Listehunde*	Høsehund	Labrador
6		Listehunde*	Blandingshunde
7		Collie	Staffordshire Bull Terrier
8		Alaskan Malamute	
9		Dansk Svensk gårdhund	
10		New Foundlænder	

Periode 1: 1. juli 2009 - 1. juli 2010

Periode 2: 1. juli 2010 - 1. juli 2011

Periode 3: 1. juli 2011 - 1. juli 2012

..... Raceforbud indført i DK

*Listehund = de 13 racer sammenlagt

Fatale bid af andre dyr

	1. periode	2. periode	3. periode
1	Race Ukendt*	Race Ukendt*	Race Ukendt*
2	Slædehunde	Schæfer	Siberian Husky
3	Labrador	Labrador	Schæfer
4	Schæfer	Rottweiler	Labrador
5	Collie	Alaskan Malamute	Alaskan Malamute
6	Høsehund	Border Collie	Fransk Bulldog
7	Boxer	Jagthund	Blandingshunde
8	Gravhund	Dansk Svensk gårdhund	
9	Blandingshunde	Blandingshunde	
10	Islandsk Fårehund	Gravhund	

Periode 1: 1. juli 2009 - 1. juli 2010

Periode 2: 1. juli 2010 - 1. juli 2011

Periode 3: 1. juli 2011 - 1. juli 2012

..... Raceforbud indført i DK

*Det er ikke muligt, at gætte sig til racer ud fra tandmærker i skambidte døde dyr, herunder får, rådyr eller andre løsgående dyr. Derfor er kategorien "race ukendt" sat ind.

Forsikringssekskabernes oplysninger

Tilbage i 80'erne var antallet af skader forvoldt af hunde på sit højeste med 37.000 skader i gennemsnit. I slutningen af 80'erne begyndte man at have mere fokus på hundeadfærd hvilke resulterede i et enormt fald i skader med hunde.

I starten af 90'erne faldt tallet betydeligt til ca 25.000 skader og lå stabilt indtil slutningen af 90'erne hvor tallet faldt yderligere til omkring 13.000 skader årligt. Ca 64% af skaderne omhandler bid af hunde.

I 2006 blussede debatten om kamp/muskelhunde op, det hed sig at der var flere hundeangreb og at disse angreb var fra helt specifikke hundetyper, og af en ekstrem karakter med store skader til følge.

Faktum er at i 2006 frem til 2008 faldt antallet af skader igen, og gennemsnits udbetalingerne lå mellem 2400,- til 4000 pr skade.

År	Antal skader
2006	12.934
2007	12.040
2008	12.638

Til sammenligning kan man se på antallet af skader fra 2002 til 2005 hvor der var flere skader og med en udbetaling imellem 2600,- til 4200,- pr skade.

År	Antal skader
2002	14.009
2003	13.258
2004	13.322
2005	14.118

Hvorfor så den enorme opmærksomhed på nogle hundetyper? Skaderne var tydeligvis ikke værre end andre år, da udbetalingerne ville være øget markant hvis det skulle være tilfældet at der var tale om flere og værre skader. Antallet af skader var faldet i den periode, så der er ingen logisk eller rationel forklaring på at man pludselig fik den ide at der skulle være et stort eller nyt problem omkring bid forårsaget af hunde.

Udbetalingerne i 2009 og 2010 hvor debatten er på sit højeste ligger på 3200,- til 3800,- i gennemsnit, så heller ikke her finder vi forklaringen på, hvorfor man mente at der var et problem og at problemet var så alvorligt at man blev nød til at udpege 13 hunderacer som værende ekstra "farlige".

År	Antal skader
2009	13.217
2010	13.090

Gennemsnits udbetalingerne i 2011 efter ændringerne i hundeloven er på 3545,-

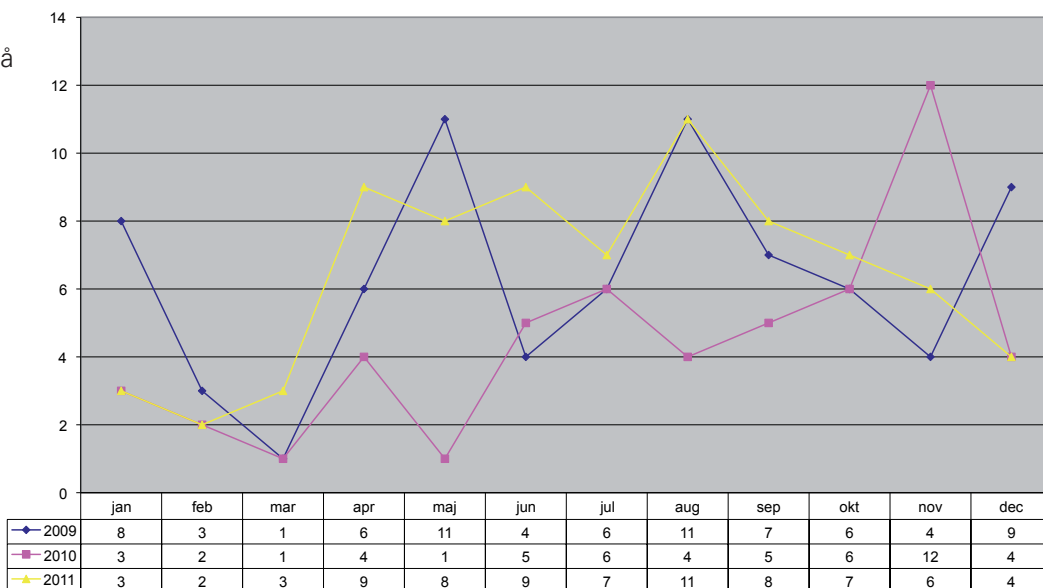
Kilde.: Forsikring og Pension

Oplysninger om hundebid 2009-2011 - Forsikringsselskabet Tryg

Personskader forvoldt ved bid af hunde

Oplysning om hundebid på mennesker i perioden 2009-2011 af Forsikringsselskabet Tryg.

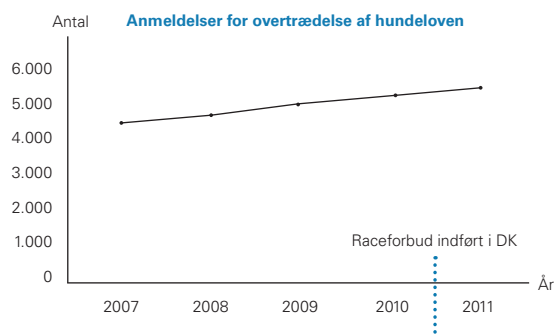
*For yderligere informationer om skader forvoldt af hunde - se Foreningen Fair Dogs undersøgelse 2.0. www.fairdog.dk

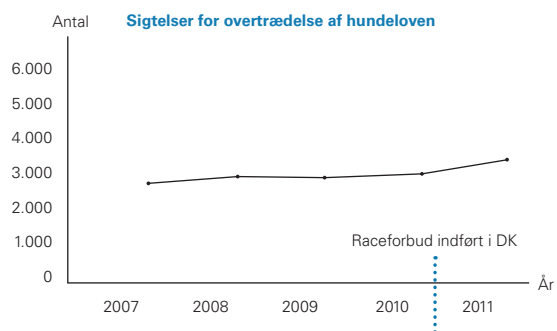
Politiets oplysninger 2007-2011

Rigspolitiets tal viser, at der har været en stigning i anmeldelser for overtrædelser af hundeloven siden 2007. Det samme gælder for sigtelser for overtrædelse af hundeloven.

Anmeldelser for overtrædelse af hundeloven i:	Antal
2007	4.313
2008	4.755
2009	5.065
2010	5.348
2011	5.431

Sigtelser for overtrædelse af hundeloven i:	Antal
2007	2.861
2008	2.922
2009	2.903
2010	3.083
2011	3.459

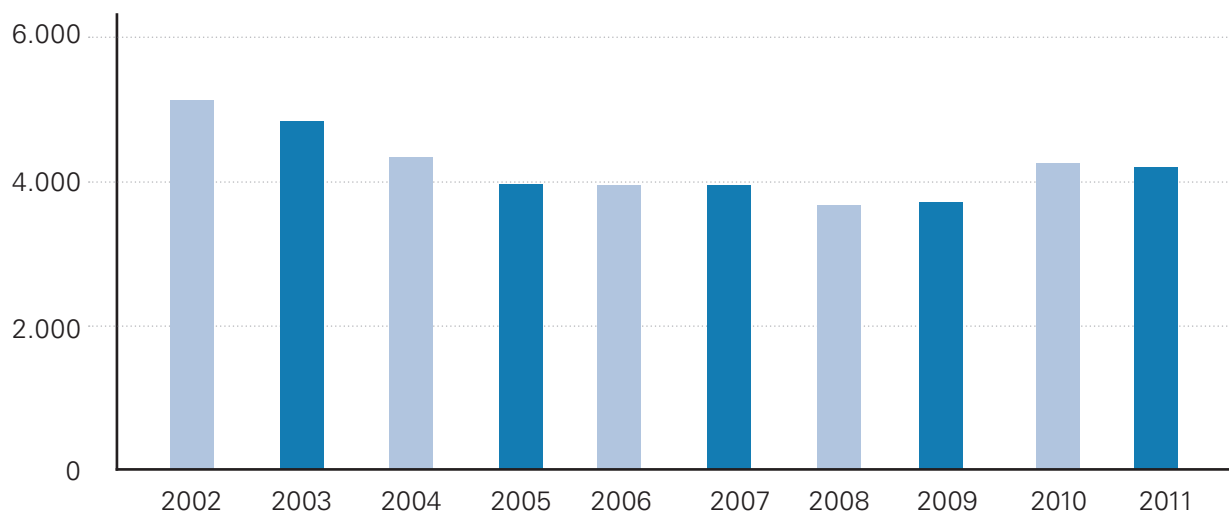

Ingen effekt af hunderaceforbud

– Forbud mod specifikke hunderacer har ingen effekt og er ikke vejen frem.

Første år efter ændringerne i hundeloven trådte i kraft meldte alle, at de ikke kunne mærke en nedgang i antallet af bid eller alvor af bid skaderne. Nu 2 år efter er meldingerne stadig de samme, hverken hospitalerne, dyrlægerne, forsikringsselskaberne eller politiet mærker en nedgang, tværtimod ses igen en stigning i antallet af bid på både mennesker, hunde og andre dyr.

Tilskadekomne behandlet efter hundebid

Kilde: Jyllands-posten/Ulykkes Analyse Gruppen ved Odense Universitetshospital

Nye tal fra Odense Universitetshospital viser, at der i 2011 skete en mindre stigning i antallet af behandlinger efter hundebid på de danske skadestuer i forhold til årene før lovændringen.

4140 personer blev sidste år behandlet, hvilket er 200 - 500 flere end i årene tilbage til 2005.

På en række danske dyreinternater - som her hos Dyreværnet i Rødovre - må sunde hunde og hvalpe, der aldrig har gjort nogen fortræd, lade livet, fordi de er blandt de 13 ulovlige racer. Foto: Anita Graversen

Pas på, hunden bider – stadig

AF JONAS HØY BRUUN OG SIGNE LUND KRISTENSEN

Forbud mod kamphunderacer har ikke haft effekt. Til gengæld er hundredevis af uskyldige, raske hunde blevet aflivet.

To år efter, at 13 kamphunderacer blev forbudt i forsøget på at stoppe bidske overfald, tyder intet på, at lovstramningen har haft den ønskede effekt.

Nye tal fra Ulykkes Analyse Gruppen ved Odense Universitetshospital viser, at der i 2011 skete en mindre stigning i antallet af behandlinger efter hundebid på de danske skadestuer i forhold til årene før lovændringen. 4.140 personer blev sidste år behandlet, hvilket er 200-500 flere end i årene tilbage til 2005.

Ledende overlæge Michael Hansen-Nord understreger, at den nye hundelov hverken har gjort fra eller til:

»Både antallet og sværhedsgraderne af de tilfælde af hundebid, som vi behandler, er de samme som for fem år siden. Billedet er helt uforandret.«

Reglerne kan omgås

Heller ikke de politikredse, der har et samlet overblik over sager om hundebid, oplever en nedgang.

Det er der flere grunde til, vurderer politikommissær Gert Nielsen, leder af dyreværnsenheden i Midt- og Vestsjællands Politi.

»Dels har ejerne rig mulighed for at omgå reglerne, da størstedelen af hundene er blandingsracer, som vi umuligt kan fastsætte. Dels er det jo alverdens racer, som bider. Fornemmelsen af, at det kun er de farlige hunde, holder ikke,« siger han.

Det er kun en lille andel af aflivningerne af hunde af de ulovlige racer, som skyldes overfald.

"Tåbelig lov"

Dyreværnet, Danmarks største dyreinternat, har opgjort, at 15 pct. af aflivningerne skyldes bid. Resten skyldes alene deres race.

»Alle dyrefaglige eksperter er enige om, at loven er fuldstændig tåbelig. Den har kun betydet, at borgerne er blevet trygge på et falsk grundlag, og at hundredevis af sunde og uskyldige hunde og hvalpe bliver aflivet,« siger Lotte Brink, dyrlæge og dyreinspektør ved Dyrenes Beskyttelse.

Socialdemokraternes dyrevelfærdsordfører, Orla Hav, erkender, at forbuddet ikke er en ideel løsning. Han mener dog, at hundenes skræmmende fremtoning skaber et behov for restriktioner.

A [STØRRE](#) | [MINDRE](#)

Manglende faglig begrundelse

Flere fagfolk, forskere og eksperter har været ude og kritisere hundeloven og det grundlag loven blev til på.
Ph.d. Stipendiat FOI – Cecilie Thorslund undersøgte lovens tilblivelse

Hundeforbud manglende faglig begrundelse

Et sociologisk speciale kaster lys over lovgivningsprocessen med at forbyde de 13 specifikke hunderacer kategoriseret som kamp- og muskelhunde

AAGE KRISTIAN OLSEN ALSTRUP • DYRLÆGE, PH.D. & FREELANCEJOURNALIST

Debatten om kamp- og muskelhunde kulminerede i 2009, da en række tragiske tilfælde af hundebid kom i mediernes søgelys. Tilsyneladende fandtes der særlige hunderacer, der umotiveret angreb og flænsede helt uskyldige mennesker og hunde. I juli 2010 vedtog Folketinget regeringens lovforslag om at forbyde 13 specifikke hunderacer, som blev defineret som kamp- eller muskelhunde. Det skete på trods af, at fagkunds-kaben – herunder Den Danske Dyrlægeforening – havde centrale veterinærfaglige betænkeligheder ved at forbyde visse hunderacer ved lov.

Loven blev vedtaget med tilbagevirkende kraft, således at hvalpe født efter den 17. marts 2010 blev forbudt og derfor måtte aflives. Voksne hunde blev ikke forbudt, men de måtte ikke overdrages til nye ejere, og de skulle holdes i kort snor og have mundkurv på, når de blev luftet. Forbuddene omfattede såvel renracede hunde som krydsninger, hvor de 13 hunderacer indgik.

Speciale analyserer hundeloven

Sociolog Cecilie Thorslund fra Roskilde Universitet forsvarede i foråret sit speciale, som var en analyse af hundeloven og kamphundeejernes praksis. Cecilie Thorslund valgte dette emne, fordi hun synes, at det er essentielt at studere forholdet mellem dyr og mennesker. Som Cecilie Thorslund udtrykker det, så findes der jo dyr næsten overalt, men interaktionen mellem dyr, mennesker og samfund er alligevel kun sparsomt belyst i forskningen.

Specialet er en kritisk analyse af hundelovens tilblivelse. Cecilie Thorslund har blandt andet dykket ned i de faglige begrundelser for valget af de 13 hunderacer, som er omfattet af forbuddet. Hun fandt, at grundlaget mildest talt var spinkelt.

Baseret på skadestuenes indberetning til Ulykkesforsikringen bliver omkring 5.000 danskere årligt behandlet for bidskader fra hunde, og dette antal har været ret konstant i perioden 1998-2008. Statistikken kan derfor ikke bruges til at

dokumentere et øget problem med hundebid op til vedtagelsen af hundeloven i 2010.

Det ligger dog klart, at ikke alle tilfælde af hundebid registreres, og at der derfor reelt er flere hundebid end de 5.000, som årligt behandles. Kun i et fåtal (5-8 %) af bidulykkerne bliver hunderacen registreret, hvilket betyder, at det er vanskeligt at afgøre, om nogle hunderacer er farligere end andre. Hertil kommer, at antallet af bidulykker skal sammenholdes med, hvor udbredt den pågældende hunderace er. Ifølge Ulykkesregistret skiller tre hunderacer sig dog ud fra de øvrige hunderacer ved at stå for hovedparten af de raceregistrerede bidulykker i Danmark. Det drejer sig om Schæferhunden med 33 %, Rottweileren med 29 % og Gravhunden med 16 % af alle registrerede hundebid, hvor hunderacen er kendt. Tilsammen tegner disse tre ganske udbredte hunderacer sig altså for mere end tre fjerdedele af alle de registrerede bid, men alligevel er ingen af dem kommet med på forbudslisten.

Symbolpolitik førte til nedslagning af hunde

Symbolpolitik er langt fra et nyt fænomen. I sit speciale nævner Cecilie Thorslund en københavnersag fra 1769, hvor en kun 17-årig ung mand lå terminalt syg af hundegalskab. Rundt om sygesengen stod hovedstadens mest prominente borgere, læger og halvadelige. Den unge mand blev undersøgt af en fremtrædende og kendt læge. Idet han fjernede klædet over drengens syge krop, gisper hele forsamlingen i moralsk afsky: Drengen havde erektion som følge af sygdommens terminale stadie. Lægen og forsamling blev så stødte over dette umoralske syn, at de straks henvendte sig til kong Christian den 7. Nu måtte denne umoralske sygdom stoppes! Kongen viste handlekraft ved straks at kundgøre, at hunde skulle holdes i snor, og at løsgående hunde skulle slås ned af natmesteren. Denne kundgørelse blev senere forløber for hundeloven. Det interessante ved denne historie er, at det ikke var sygdommens fatale konsekvenser, som man jo allerede havde kendt i århundreder, der fik kongen til at vise handlekraft. Det var derimod en gruppe borgers moralske forargelse over en enkeltsag.

Cecilie Thorslund forklarer, at det faktisk på et tidligere tidspunkt forud for hundeloven var på tale at forbyde Schæferhunden, men at forbuddet blev fravalgt, fordi det er en tjenestehund, som blandt andet bruges af politiet. Om Gravhundene forklarer Cecilie Thorslund:

- Fokus har udelukkende været på store og/eller stærke hunde, som qua deres styrke kan bide særlig hårdt, og der er denne type hund jo uden for kategori.

Rottweileren er efterfølgende kommet med på Justitsministeriets observationsliste, som efter tre år skal danne grundlag for en eventuel revidering af loven. Interessant nok er der ingen af de 13 forbudte hunderacer, som skiller sig uheldigt ud i statistikken. Tværtimod er der på forbudslisten medtaget enkelte hunderacer, som aldrig nogensinde har været registreret i Ulykkesregistreret som årsag til bid. Dette kan naturligvis skyldes, at hunderacerne er forholdsvis sjældne i Danmark, eller at dem, der er blevet bidt af hundene, ikke har genkendt racen. Til sammenligning kan de fleste danskere genkende en Gravhund, hvorfor den hyppigere er angivet i statistikken.

Flertal i hundeudvalget var imod listen

Efter den ophedede debat om farlige hunde nedsatte Justitsministeren i marts 2009 et hundeudvalg, som bestod af repræsentanter fra Den Danske Dyrlægeforening, Dansk Kennel Klub, Danmarks Civile Hundeførerforening, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsrådet, Rigsadvokaten, Rigspolitiet og Justitsministeriet. Hundeudvalget blev bedt om at udarbejde en liste over farlige hunderacer, som skulle forbydes. Hundeudvalget blev derimod ikke bedt om at komme med egentlige anbefalinger i forhold til de farlige hunde.

Hundeudvalget afleverede i januar 2010 forslag til en forbudsliste til Justitsministeren, men det skete som en mindretalsindstilling. Flertallet, opbakket blandt

andet af Den Danske Dyrlægeforening, anbefalede derimod ikke at forbyde enkelte hunderacer, idet de påpegede, at der manglede faglig og statistisk begrundelse for et sådant forbud. Alligevel blev loven få måneder senere vedtaget i Folketinget.

Love bør være fagligt funderet

Man kan spørge, om ikke politikerne er i deres gode ret til at vedtage love, som fagkondskaben er imod. Medlemmerne af Folketinget er jo demokratisk valgte, hvilket ikke er tilfældet for medlemmerne af Hundeudvalget. Grundloven fordrer kun af Folketingets medlemmer, at de følger deres samvittighed. Hertil svarer Cecilie Thorslund:

- Selvom det er et demokratisk princip, at de politisk valgte kan træffe afgørelser, er faglige begrundelser en indbygget dimension. Man kan ikke anfægte, at de vedtager love, men man kan nuancere og udfordre disse beslutninger.

Cecilie Thorslund mener, at politikerne i et demokrati altid er moralsk forpligtede til at forklare og argumentere for de beslutninger, som de har taget:

- Hvis politikerne vælger noget andet end, hvad fagkondskaben anbefaler, så må de kunne begrunde og forklare, hvad de baserer deres valg på. Jeg savner en sådan argumentation.

Symbolpolitik

Cecilie Thorslund sammenligner hundeloven med to andre omdebatterede lovgivninger, nemlig knivloven og burkaloven, som hun også mener, er udtryk for symbolpolitik. Cecilie Thorslund tager det forbehold, at hun jo ikke har analyseret knivloven og burkaloven, men hun kan alligevel godt finde en række fællestræk ved de tre love.

- En parallel er, at alle tre er konfronterende lovgivning, der omfatter særlige grupper, og ud fra et metaniveau kan man især se en sammenhæng i forhold til ind-

» Hvis politikerne vælger noget andet end, hvad fagkundskaben anbefaler, så må de kunne begrunde og forklare, hvad de baserer deres valg på.

Cecilie Thorslund

dragelsen af faglig viden forud for beslutningerne, hastigheden i vedtagelsen af loven, debatterne der affødes, og en aggressiv signalering.

Cecilie Thorslund tilføjer, at der i denne type lovgivning er meget mere fokus på de symbolske markeringer, end der er på at undersøge de reelle problemer og deres omfang:

- Her kan der identificeres et direkte fælles element imellem fx det manglende fokus på optælling i forhold til, hvor mange hunde der er, og hvor mange der går med burkaer, altså fokus på det reelle omfang af problematikken.

Cecilie Thorslund peger på nogle oplagte risici ved, at politikerne fører symbolpolitik: For det første kan en sådan overfladisk handlingsorientering på længere sigt give problemer, fordi lovgivningen ikke er gennemtænkt. Man risikerer derfor at vedtage en lovgivning, der ikke fungerer efter hensigten. For det andet kan der ske en populistisk afkobling, fordi mange vælgere oplever, at deres politikere handler vilkårligt.

Stigmatiseringens konsekvenser

Cecilie Thorslund peger på, at hundeloven stigmatiserer hundeejerne til de 13 hunderacer. Hun skelner mellem to typer af konsekvenser ved denne stigmatisering: For det første er stigmatiseringen i sig selv krænkende for de respektive ejere, det vil sige et personligt og muligvis grupperelateret ubehag. For det andet kan stigmatiseringen medføre, at mange

af hundene ikke bliver tilstrækkeligt trænet. Konsekvensen heraf kan paradoksalt nok vise sig at gå stik imod lovens intentioner:

- Dette er en kontraproduktiv konsekvens i forhold til lovens intentioner – paradoksalt nok kan en unghund, der er født før loven trådte i kraft, men som stadig har behov for træning, ende med at blive farlig på grund af lovens eftervirkninger.

Stigmatiseringen rækker ofte videre end blot til de 13 hunderacer. Flere og flere hundeejere har siden lovens vedtagelse oplevet, at der er blevet set skævt til deres hunde, fordi de har lignet kamp- og muskelhunde. Under min research til denne artikel stødte jeg på et grotesk eksempel, hvor en hundeavler blev antastet på gaden af en ældre herre, der belærte hende om, at hun skulle passe på med en sådan kamphund. Hun stod måbende tilbage, mens hun så ned på sin lille cockerspaniel-hvalp. ■

Litteratur

Jørgensen B: Forbud virker ikke! Dansk Veterinærtidsskrift 2009, 21, 26-28.

Thorslund C: Kampen om hundene. En analyse af hundeloven og kamphundeejeres praksis. Speciale ved Institut for Samfund og Globalisering, Roskilde Universitet, 2010, 129 sider.

Dyrlægerne i Danmark mærker ingen forandring efter ændringerne i hundeloven

Dyrlægerne sagde før hundeloven at den ikke ville virke og de meldte klart ud at de var imod forbud af specifikke hunderacer, da de ikke mener det er et raceproblem. Allerede i december 2010, da loven var trådt i kraft, fortalte dyrlægerne at loven var problematisk.

Nu 2 år efter er meldingen den samme – Hundeloven virker ikke og der mærkes ingen nedgang i antallet af bid, heller ikke i de alvorlige bid.

Meningsløse lister og fokus på ejerne

Dyrlægeforeningen mener, at man skal rette fokus mod ejerne i stedet for hundene, fordi det er ejeren, der øver den store indflydelse på, hvordan en hund opfører sig.

- Problemet sidder i den anden ende af snoren. Træningen af hundene er langt mere væsentlig end hvilken race de er af, siger Arne Skjoldager.

Læs hele artiklen på

<http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2010/12/09/124130.htm>

09 DEC 2010 KL 14:30 | OPDATERET 09 DEC 2010 KL 14:46

Dyrlæger kritiserer hundeloven

Det var hunde af denne type, dogo canario, der gik amok i Ribes gågade.

DEL
PRINT
MAIL
TWITTER
FACEBOOK

DEDEGERET AF:
Morten March
DRNYHEDER

Hundeloven skal forhindre farlige muskelhunde i gadebilledet. Men den fungerer ikke ordentligt, lyder kritikken fra dyrlæge Jens Beyer.

- I kraft af at man har flødt forbudt blandt andre **amstaff ferrier**, som tit er en relativ venlig hund, så gør det, at dem, der gerne vil have farlige hunde, bare søger efter nogle lidt sjældnere typer, der måske er endnu mere farlige, siger han.

To småhunde døden nær
Kritikken kommer efter at politiet i Ribe i går eftermiddag fik aklivet to muskelhunde.

Hundene, der var af den sjældne race **dogo canario**, overfaldt to mindre hunde i Ribe gågade i mandags. De to små hunde overlevede på et hængende hår.

- De har været ren dynamit nede i gaden. Man kan ikke sige andet, lyder det fra Jens Beyer, der reddede lide to lemlæstede hundes liv på operationsbordet.

Hundeloven er værdiløs

1 år efter hundeloven trådte i kraft, melder dyrlægerne stadig at loven ingen effekt har

Hundeloven er værdiløs. Det siger dyrlæge Christian Haldbo på 1 årsdagen for indførelsen af den nye hundelov.

Loven forbyder 13 hunderacer i håb om at begrænse antallet af bidskader, men det har absolut ingen effekt, siger Christian Haldbo.

- Jeg har ingen forskel mærket, for loven er værdiløs. Det handler om ejerne, ikke om hundene, siger han

Læs hele artiklen på

<http://www.jv.dk/artikel/1148465:Billund-Dyrlaeger-Hundeloven-er-vaerdiloes>

Billund | 01. 07. 2011 08:47

Dyrlæge: Hundeloven er værdiløs

Af Pia Skaarup Larsen [Del på Facebook](#)

BILLUND: Hundeloven er værdiløs. Det siger dyrlæge Christian Haldbo på 1 årsdagen for indførelsen af den nye hundelov.

Loven forbyder 13 hunderacer i håb om at begrænse antallet af bidskader, men det har absolut ingen effekt, siger Christian Haldbo.

- Jeg har ingen forskel mærket, for loven er værdiløs. Det handler om ejerne, ikke om hundene, siger han.

Loven skal revideres om to år, og foreløbig er en lang række nye racer sat under observation og bliver måske også forbudt. Herunder den meget populære Rottweiler.

Konsekvenserne af loven er enorme

Flere hundeejere mærker konsekvenserne af hundeloven. Ofte ser vi at hundeloven misbruges og misfortolkes.

På de fleste hundetræningsteder er hunde på forbudslisten ikke velkomne, hvilket kan være et stort problem, da hundeejerne så ikke har mulighed for at få socialiseret og trænet deres hunde.

Foreningen Fair Dog har fået mange henvendelser fra lovlige borgere, som dagligt chikaneres af tilråb på gaden, bliver spyttet, slået og sparket efter, udelukkende p.g.a deres valg af hund.

Også i hundeskove nægtes de 13 racer og blandinger heraf adgang. I Aalborg kommune har man indførtadgangsforbud for hundeejerne af de 13 racer og blandinger heraf. Alle andre har adgang til kommunens 9 hundeskove, men ikke listehundene, som Aalborg kommune betegner som aggressive og "kamphunde" - uden belæg.

Mange boligselskaber har indført forbud mod listeracerne og muskelhunde generelt. Foreningen Fair Dog har haft flere sager, hvor udlejerne har forlangt ekstra betaling for at hundeejerne kunne få lov til at blive boende i deres lejemål. Foreningen har også haft en del sager, hvor ejerne er blevet opsagt af deres lejemål, ikke fordi de havde gjort noget, men fordi de ejer en listehund.

Flere forsikringselskaber nægter at optage listehunderacerne, og en del har sat priserne for disse hunde op med 400% vel vidende at forsikringen er lovpligtig.

Servicehunde som hjælper svært handicappede mennesker i dagligdagen, kan ikke få dispensation for mundkurvspåbud. Det har store konsekvenser for de mennesker, da de bruger hunden til at hjælpe dem med blandt andet at samle tabte genstande op.

I Forening Fair Dogs sidste undersøgelse (www.fairdog.dk/elements/documents/research/undersogelse-juli-2011.pdf) kunne vi fortælle om Michael Djursaa som ikke måtte være sammen med sin søn med begrundelsen, at han ejer en Amerikansk Staffordshire Terrier. Det, på trods af, at sønnen er opvokset med hunden og hunden ydermere er mentaltestet og fundet helt i orden. Flere og flere oplever desværre det samme som Michael Djursaa.

Med hundeloven i hånden, beskrivelsen af de 13 forbudte hunderacer, samt Justitsministeriets observationsliste drager statsforvaltningerne og kommunerne konklusioner om at hundene er farlige, selvom der intet fagligt grundlag er for en sådan konklusion.

09. marts 2011 11:30

Af: CAMILLA QVISTGAARD DYSSSEL, fyens.dk

Endnu en far i hundedilemma

Annonce:

[Oplev eventyrlandet Tunesien med Bravo Tours!](#)

 Synes godt om

 Send

**Også i Broby har en far fået besked på at sende sin hund væk
børnene kommer på samvær. Han ejer en rottweiler.**

Det er ikke enestående, at odenseanske Michael Djursaa har fået påbud fra statsforvaltningen om at sende sin hund væk, hvis han ses sin søn.

Henrik Vibe fra Broby fik d. 9. februar samme besked: Han mister retten til samvær med sin otte-årige datter og sin seks-årige søn, hvis hans rottweiler, Ticco, er i hjemmet, når de kommer.

Det skriver eb.dk. I følge Michael Djursaa er det den samme sagsbehandler, der har truffet afgørelse i de to sager.

Det har fået ham til at skrive til familiestyrelsen, som han i forvejen har klaget over afgørelsen til.

"Jeg synes, det er tankevækkende, at én enkelt sagsbehandler mener at kunne bestemme over andre menneskers private hjem, uden der foreligger nogle strafbare forhold eller dokumentation for, at den nævnte hund på nogen måde skulle være farlig," skriver han. Michael Djurssaa's hund er en amstaff - en såkaldt kamphund, som er blevet forbudt at avle på og importere.

Men i sagen fra Broby er der tale om en rottweiler. Den race er på justitsministeriets liste over hunderacer, som bliver observeret og måske forbudt, når hundeloven skal evalueres i 2013. Men den er altså endnu fuldt lovlig.

I begge sager har statsforvaltningen begrundet afgørelsen med, at mødrene er bekymrede.

Moren til børnene fra Broby, Cindie Hansen, siger til eb.dk, at hun har bidt hendes søn, og at han er blevet bange for den.

Læs også artiklen på
[www.fyens.dk/
article/1803629:Faaborg-Midtfyn-
Endnu-en-far-i-hundedilemma](http://www.fyens.dk/article/1803629:Faaborg-Midtfyn-Endnu-en-far-i-hundedilemma)

Manglende definering af skambid

Der har været mange bid-sager, hvor hunde er blevet skambidt og slået ihjel - alligevel er der ingen rød tråd i afgørelserne af sagerne.

I en del af de bid-sager som Foreningen Fair Dog er involveret i, er der tale om at hundene har bidt i selvforsvar eller i forsvar af sin ejer. I nogle af sagerne er ejerne endda blevet bidt af den hund som angreb - alligevel er det deres hunde, som står til aflivning.

Det ses ofte pga. manglende definering af begrebet skambid. Dette, på trods af, at flere fagfolk har påpeget at det ville give problemer.

Det er politiet alene, der vurderer, hvornår der er tale om skambidning. I politiets vejledning er skambidning defineret som en bidskade, der kræver læge/dyrlægebehandling, suturering og eventuel sygemelding.

”Som skade anses bl.a. sår eller flænger, der kræver syning. Skader på et menneske som almindeligvis vil have nødvendiggjort lægehjælp, længere tids sygeleje eller uarbejdsdygtighed, og skader på andre hunde som almindeligvis vil have nødvendiggjort dyrlægehjælp. Hvis det er nødvendigt at aflive den angrebne hund på grund af dens skader, eller hunden dør i forbindelse med angrebet, vil der ligeledes være tale om skambidning.”

Denne definition er for upræcis, den har ikke baggrund i faglighed og den kan medføre at hunde, der ikke reelt er farlige kan aflives. Den Danske Dyrlægeforening har sammen med Dansk Kennelklub udarbejdet en mere præcis og fagligt begrundet beskrivelse af, hvornår en hund kan siges at være farlig alene ud fra dens måde at bide på.

Denne er indsendt til Rigs politiet, siger Pernille Hansen, der er en af de dyrlæger justitsministeriet har udpeget som hundesagkyndig.

Hundes naturlige adfærd tages heller ikke med i betragtning og det er i dag politiet der alene vurderer om hunden har ageret naturligt eller ej. Politiet træffer afgørelse uden at rådføre sig med sagkyndige/fagfolk.

Ifølge den nye hundelov, der blev vedtaget den 1. juli 2010, kan politiet dømme en hund til aflivning uden yderligere vurdering af, hvordan eller hvorfor den har bidt.

Stor forskel på domstolens fortolkning af hundeloven kontra politiets...

Der er af retten i Randers afsagt en principiel dom den 19. oktober 2011, hvor en hundeejer af politiet var anklaget for overtrædelse af hundelovens § 12, stk. jf. § 6. Manden havde sine hunde bundet foran en butik og en lille dreng blev angiveligt bidt af den ene af hundene.

Manden valgte at få sin bødesag for domstolen og blev den 19. oktober FRIFUNDET Rettens begrundelse:

”På baggrund af det under sagen fremkomme, herunder tiltaltes forklaring, finder retten ikke, at der er ført det for domfældelse fornødne bevis, for at tiltalte har undladt at træffe sådanne foranstaltninger, der efter forholdene må anses for påkrævet, hvorfor tiltalte frifindes.”

I andre sager har vi set lignende afgørelser hvor domstolene frifinder hundeejerne, som i sagen med 79-årige Steen som mistede sin lille hund Bogart, da politiet dømte hunden til aflivning på grund af ”skambid”, ydermere mente

politiet at hundens ejer Steen havde undladt at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene måtte anses for påkrævet for at forebygge, at hunden voldte andre skade, idet den bed forurettede i anklen.

Der blev aldrig set på hvorfor lille Bogart bed, det kom først frem i retten, at forurettede "vist nok" kom til at træde på Bogart. Bogart stod lige op ad Steen i en 50 cm lang snor. Havde den været kortere havde vi talt om en overtrædelse af dyreværnsloven, og forurettede erkendte da også, at have stået meget tæt på Steen, og at denne ikke havde set Steen's lille hund Bogart.

Der blev heller ikke undersøgt, hvorfor forurettede skulle syes, da biddet var overfladisk og man normalt undlader at sy hundebid, på grund af infektions risiko. Også det blev først belyst i retten, forurettede var på blodfortyndende medicin, så derfor var man nød til at sy.

Steen blev FRIKENDT i retten, men det får han desværre ikke sin hund tilbage af.

Vi har set gentagne tilfælde af, at den der anmelder også er den der får medhold i sagen. Det vil sige at det handler om at anmelde først, frem for, hvem der har skylden eller hvad beviserne fortæller.

I sagen om labradoren som bed en lille Pomeranierhvalp ihjel, blev ejeren af labradoren påbudt at hunden skulle føres i snor.

www.sn.dk/Loes-hund-lever-videre-efter-hvalpedrab/Naestved/artikel/123086

"Pomeranier hvalpen Monique nåede ikke at fylde fem måneder, før hun blev bidt ihjel af en brun labrador uden snor ved Herlufsholmskoven.

Labradoren får lov at leve videre, og det undrer Moniques ejere, Henrik og Ulla Mørkeberg fra Næstved."

Der blev lagt vægt på at labradoren var en familiehund, men hvilken hund i Danmark er ikke en familiehund?

I sagen fra Fyn hvor en lille pige blev bidt og måtte syes, siger politiet direkte:

www.fyens.dk/article/1863821:Assens--Seksaarig-pige-bidt-af-hund

"Betjente fra Fyns Politi har undersøgt sagen nærmere, men rapporten fra de undersøgelser er endnu ikke kommet til lokalpolitiet i Assens. Alt efter hvilken type hund, der har bidt den seksårige pige, skal der tages stilling til, hvad der skal ske med hunden."

I sagen om Matti var der tale om en ung rottweiler som i leg påførte en anden hund en skramme, som herefter måtte syes.

www.ritzauinfo.dk/pressrelease/detail.do?pressId=34891&type=bytheme&searchKey=45abf510-ef0f-11e0-8021-6f37f9007d07&themeld=1060&pageIndex=1

Det bedømte politiet til skambid og hunden skulle aflives. Efter pres fra medierne blev aflivningen af Matti ikke til noget.

I sagen om de 2 ruhårede jagthunde, som skambed en tredje hund.

<http://www.tvsyd.dk/artikel/101247:Ikke-kun-kamphunde-kan-aflives>

Politiet konstaterede, at de to hunde ikke stod på listen over uønskede hunderacer. Og når der ikke var tale om angreb på mennesker, mente politiet ikke, at hundene kunne aflives.

Mediernes interesse

Begreberne "kamphunde" og "muskelhunde" er uden tvivl ord, der sælger. Det er dog ikke begreber som fortæller noget om hvilken hunderace, der skrives om eller - ved bidepisoder, hvilken hunderace en eventuel "gerningshund" er. Men det giver læserne et billede af en hundetype, og det er der salg i.

Efter gennemgang af diverse medier, ses det dog ofte at være et fejlagtigt billede og i de fleste tilfælde drejer historierne sig ikke om de hundetyper, som man giver læserne indtryk af, der skulle være tale om.

I vores forrige undersøgelse underbyggede vi, at medierne desværre ret ofte fejlinformerer læserne, når det drejer sig om, at oplyse hvilken hunderace, der er involveret i den sag der skrives om (www.fairdog.dk/elements/documents/research/undersogelse-juli-2011.pdf).

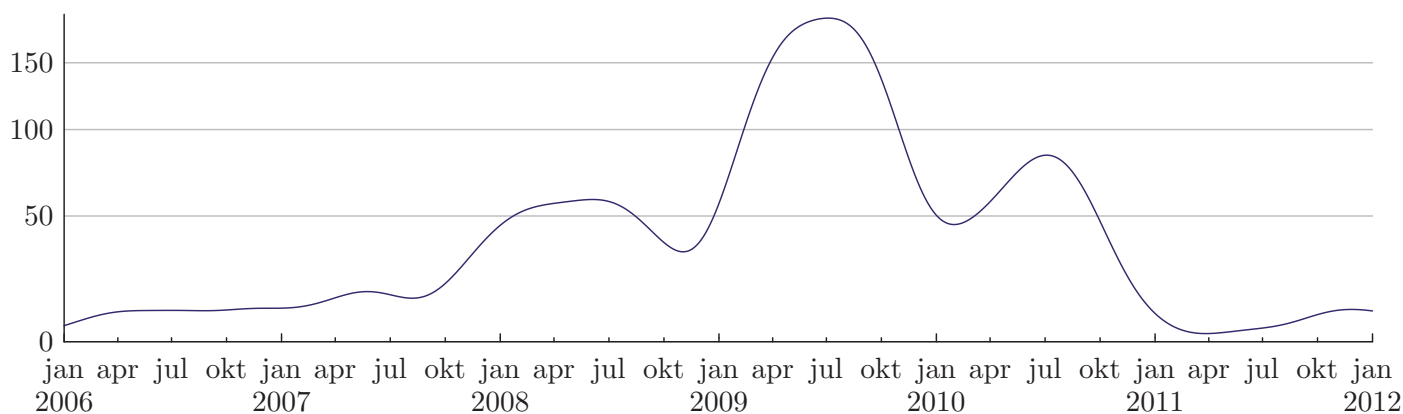
Har medierne så mistet interessen for at bruge begreberne "kamphunde/muskelhunde," eller har de lært af de tidligere fejl, der er blevet begået?

Der ses stadig en brug af begreberne, det er dog ikke mere så ofte man ser de drabelige overskrifter som i de foregående år. Ser man på mediernes brug af begreberne igennem tiden, er det tydeligt at se, hvilket år interessen for disse hundetyper opstod og i hvilke måneder interessen var størst, nemlig sommermånederne, bedre kendt som agurketiden.

Easynews mediestatistik

1. jan. 2006 – 1. jan. 2012

kamphund @Indland @Dansk

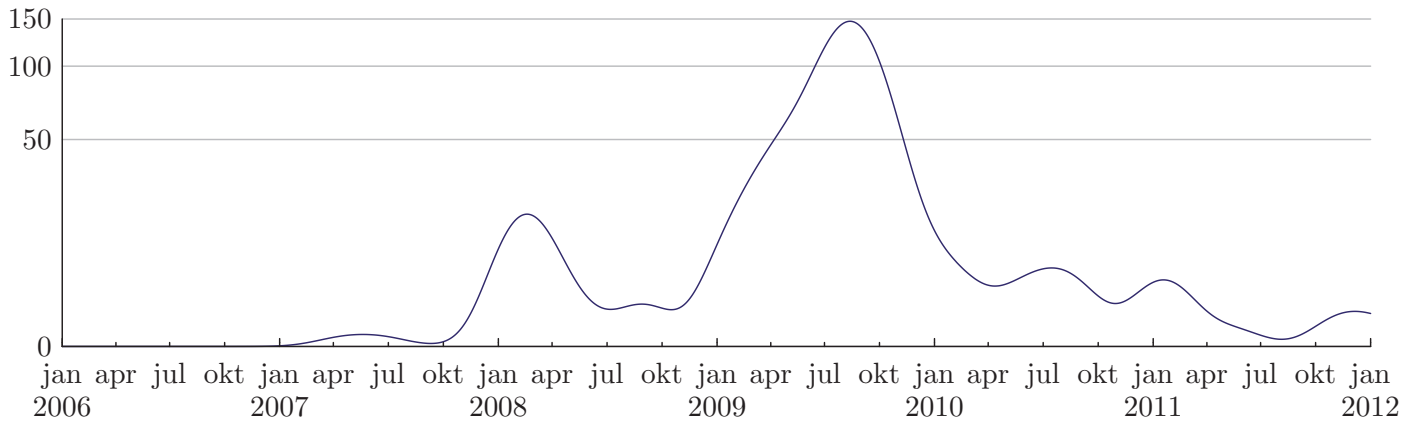

Ifølge Easynews mediestatistik er "kamphund" brugt i 1115 artikler siden januar 2006 til januar 2012. I 2009 ses en ekstra stor interesse for at skrive om "kamphunde" og det år blev der skrevet 571 artikler. I 2010 daler interessen der skrives 222 artikler, siden da er det gået støt nedad.

Easynews mediestatistik

1. jan. 2006 – 1. jan. 2012

muskelhund @Indland @Dansk

Begrebet "muskelhund" blev brugt i 389 artikler fra januar 2006 til januar 2012.

Som vi har set i forskellige undersøgelser, så er det ikke fordi at der er sket et fald i bid-episoderne, heller ikke i de mere alvorlige bid sager, men medierne er efter vores opfattelse blevet bedre til at skrive de faktuelle oplysninger i artiklerne og bedre til at skrive hundenes racer, hvis dette er oplyst.

Erfaringer fra udlandet gentager sig i Danmark

Holland

Efter at have undersøgt 831 bid-episoder, samt gennemgået registreringerne fra Dansk Hunderegister i perioderne 2010 og 2011, viser de erfaringer, man gjorde sig i Holland tilsynladende, at gentage sig i Danmark.

Holland har haft raceforbud fra 1993 og ændrede deres lov i 2008 efter resultatet af deres undersøgelse, bestilt af den Hollandske regering.

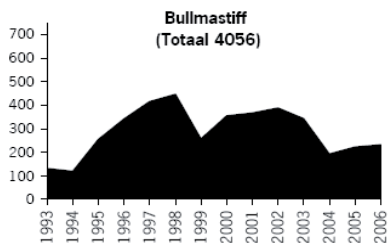
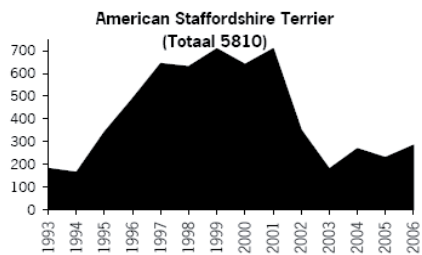
Også i Holland havde raceforbud ingen effekt på antallet af hundebid.

Konklusion af den hollandske undersøgelse: Indførelsen af RAD i 1993 førte ikke til en pause i det årlige antal dødsfald forårsaget af hundebid.

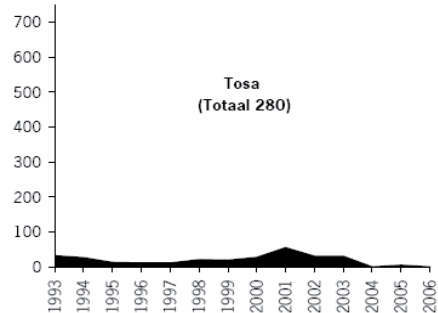
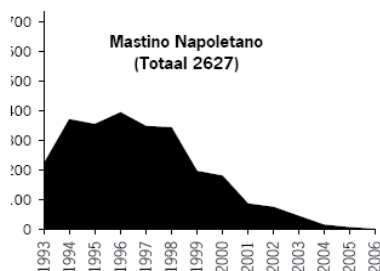
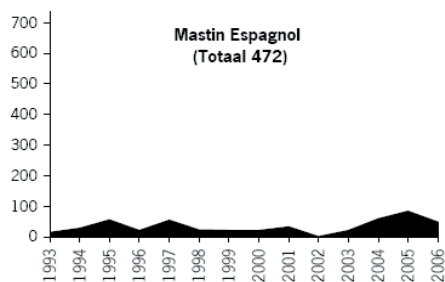
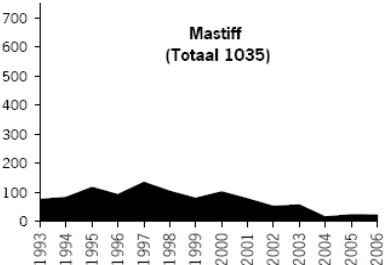
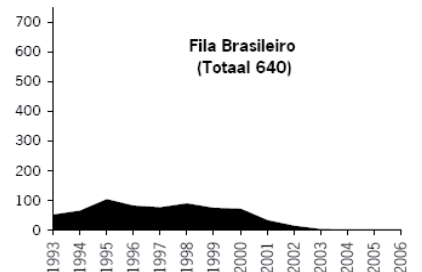
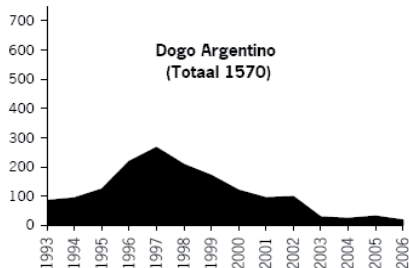
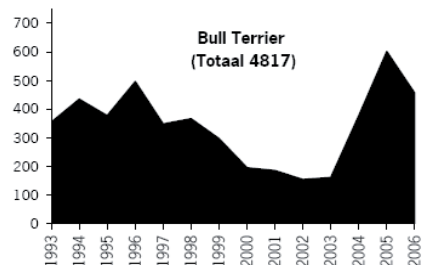
The Veterinary Journal, presents the first part of a study commissioned by the Dutch government, the results of which led to the repeal of breed-specific legislation in the Netherlands. The study is significant in that it is the only known scientific evaluation initiated by a government on a national level to evaluate the effectiveness of breed-specific legislation. The study concluded that breedspecific legislation is not an effective dog bite mitigation strategy. The authors recommend that efforts to reduce dog bites should focus on educating both children and adults on how to better interact with dogs. Based in part on the recommendations in the study, the Dutch government repealed its 15-year-old ban on pit bulls in 2008.

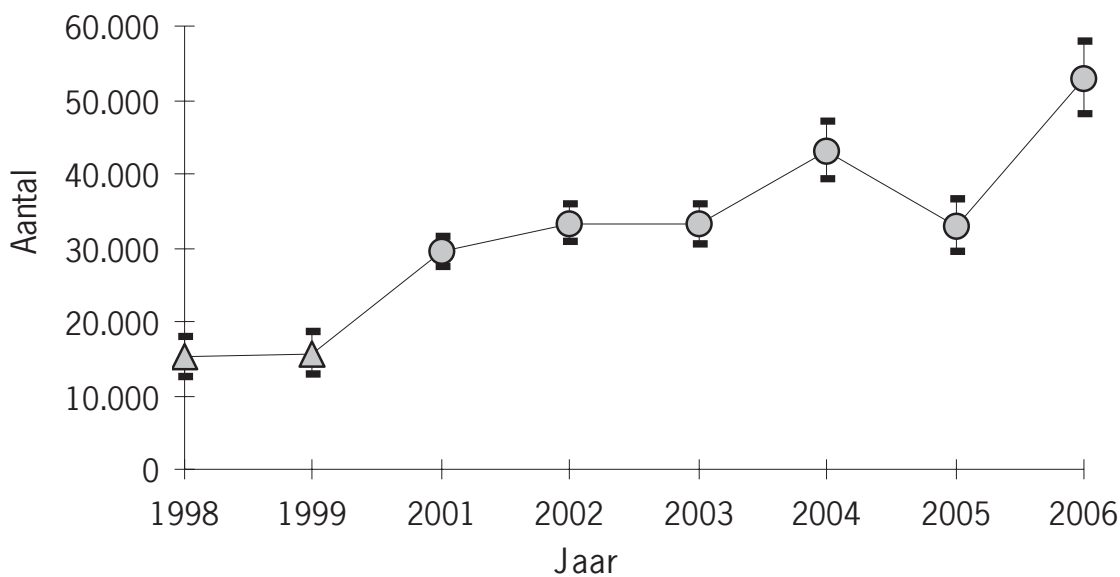
Our findings, like those from other groups, do not support the use of an attack record in developing mitigation strategies. We found tha all dogs can bite and therefore one should always be careful when interacting with a dog, even a family dog and during play. if we were to use base mitigation strategies on attack records, this would not lead to the establishment of feasible actions to take. Removing the most common biters would also imply removing the most common breeds; for example, we found that the Jack Russell terror was responsible for approximately 10% fo the bites and 8/10 of the most popular breeds were the most common biters (including the highly polymorphic group of mixed breed/mongrel). Eliminating these breeds is neither practicable nor desirable.

Registreringestallene for Holland.
I 2003 indførte man sær krav for Amstaff, Dogo, Mastino, Fila og Spansk Mastiff. Her kan man så se, hvordan tallene for Engelsk Bullterrier med det samme steg, et bevis for hvordan man "flytter" de uansvarlige hundeejere til andre hunderacer.

Holland - Antallet af patienter som årligt måtte behandles på grund af hundebid.

Rastype	Bijtindex Hondenbeten	% Honden- besit	% Honden- beten
Weimarse staande hond	6,1	0,1	0,7
Airedaile terriër	5,2	0,2	0,9
Bull terriër	4,0	0,2	0,8
Leonbergse hond	3,9	0,2	0,6
Rottweiler	3,6	1,0	3,5
American Staffordshire terriër	3,5	0,2	0,7
Dalmatiske hond	3,4	0,4	1,3
Dobermann	2,8	0,4	1,0
Border terriër	2,6	0,3	0,8
Duitse herdershond	2,0	2,4	4,8
Belgische herdershond	2,0	2,5	5,0
Bouvier	1,8	1,0	1,8
Jack Russell terriër	1,4	7,2	10,4
Golden retriever	0,6	4,8	2,9
Labrador retriever	0,5	6,3	2,9
Maltezer	0,5	3,8	1,7
Franse bulldog	0,4	0,7	0,3
Boxer	0,4	1,0	0,4
Schotse herdershond	0,3	1,1	0,4
Dwergschnauzer	0,3	0,7	0,2
Cavalier king Charles spaniel	0,2	1,6	0,3
Shetland sheepdog	0,2	0,5	0,1
Witte herdershond	0,1	0,4	0,0
Siberiske husky	0,0	0,5	0,0

Undersøgelse omkring hundebid i Holland.
Bid index - De mest bidende racer i Holland.

* Voor deze rassen geldt dat $p \leq 0,05$; dan bijten honden van dit rastype significant meer (Bijtindex groter dan 1) of minder (Bijtindex kleiner dan 1) dan op grond van eenzelfde bijtgraagheid (1,0) over hondenrastypen heen mag worden verwacht.

Norge

De Danske politikere valgte at skele til Norge og deres lovgivning.

De undersøgte dog ikke grundlaget for Norges forbud og ej heller effekterne deraf.

Norge forbød i 2003 flere hunderacer efter nogle tragiske, fatale angreb på børn.

Drabet på Tord skete i December 1994.

Tord legede ud i gården, hvor en Grønlandsk slædehund stod bundet.

Hverken Tord eller hunden var under opsyn. Samme hund havde tidligere skambidt en 4 årig.

<http://www.hundebitt.no/tord.htm>

Drabet på Johannes skete i 2002.

På vej hjem fra skole blev han angrebet af 4 hunde, alle af blandinger mellem Schæfer og Sibirian Husky. Hundene var stukket af fra deres hjem ikke langt derfra. Hundene var ejet af en hundesamler, som havde 25 hunde.

<http://www.hundebitt.no/johannes.htm>

De tragiske angreb, som kostede Johannes og Tord livet, udløste en mediestorm og lagde pres på de norske politikere.

Politikerne indførte et forbud mod bestemte hunderacer, men ingen af de racer, som havde stået bag angrebene kom på listen.

Ulovlige hunder i Norge

- Pit bull terrier
- Amerikansk staffordshire terrier (amstaff)
- Fila brasileiro
- Toso inu
- Dogo argentino
- Tsjekkoslovakisk ulvehund
- Som farlige hunder anses også andre hunder og hundetyper som er en blanding af hund og ulv

Har forbud mod bestemte hunderacer så ændret på antallet af bid i Norge? Det er der ingen der ved, for man har ikke lavet statistik siden man indførte forbuddet. Men da de racer ikke var dem, der var problemet og dem som udløste stormen, er det logisk at tænke, at det ikke vil have haft en effekt på antallet af bid.

Politikerne erkender nu også, at det forbud, de indførte ikke var hensigtsmæssigt og rammer de helt forkerte hundeejere.

Norsk Kennel Klub udtaler - Vi er glade for at politikerne vil se nærmere på loven og foreslår en lovændring således at der er sammenhæng mellem lovovertrædelse og straf - Hundeloven er forholdsvis ny, og der er ikke tradition for at ændre lovene så hurtigt, men her ser vi der er vilje til en ændring da de Norske politikere oplever den samme uretfærdighed som vi gør. http://www.nkk.no/nkk/public/openIndex?ARTICLE_ID=11782

Den norske hundelov blev til på samme grundlag som den danske, nemlig uden statistisk materiale som kunne underbygge deres stramning, og igen var alle eksperter var imod.

Det Norske raceforbud har ligesom i så mange andre lande været uden effekt, og med store omkostninger for både hundeejere og i sagsbehandling af hundesager.

Det Norske Justitsministerium uttalte til det Danske Justitsministerium i forbindelse med utformningen af det danske hunderaceforbud:

Om erfaringerne med forbuddet mod bestemte hunderacer har Det Kongelige Justits- og Politidepartement i Norge oplyst følgende:

“Vi må først understreke at vi i Norge ikke har et godt erfaringsgrundlag for å besvare spørsmålet. Det har ikke vært gjort noen offentlige undersøkelser, eller holdt offentlig statistikk knyttet til etterlevelse og håndhevelse av forbudet. Vår besvarelse må derfor delvis baseres på antakelser.

Som nevnt besitter vi ingen statistikk over antall saker som politiet behandler, men vi har merket oss at det ikke er mange. Dette trenger nødvendigvis ikke bety at forbudet etterleveres i høy grad, da det må antas at det er et visst mørketall av farlige hunder i Norge. I de tilfellene hvor politiet bliver gjort oppmerksomme på farlige hunder, er dette ofte i forbindelse med andre lovbrudd eller fordi en hund har oppført seg aggressivt. Det er således ikke slik at politiet i stor grad gjør undersøkelser knyttet til farlige hunder uten noen spesiell foranledning.

Vi vil fremheve at forbudet mot farlige hunder var omstridt allerede da det ble innført. I den grad reaksjonene rettet seg mot en spesiell hunde rase, gjaldt det spesielt forbudet mot amerikanske staffordshire terrier (amstaff). I tillegg mottar Justitsdepartementet også i dag regelmessig spørsmål knyttet til forbudet mot amstaff. Det er imidlertid vanskelig å ha noen formening om hvor representativt for befolkningen disse henvendelser er.

Det skal fremheves at en særlig positiv side ved regelverket, er at det er konsekvent og lett å håndtere for politiet, særlig grunnet det strenge dokumentasjonskravet.

Afslutningsvis vil vi vise til en pågående sak for domstolen i Norge som har vakt et stort engasjement i befolkningen, og som har fått god medieoppmerksomhet. Problemstillingen har sammenheng med at hundelovens § 19 om farlige hunder oppstiller krav om enten avlivning eller utførsel, uten at det presiseres i lov eller forarbejder når de forskjellige alternativene skal brukes. I den aktuelle saken var det en svensk familie som flyttet til Norge, sammen med familiens amstaff. Spørsmålet for domstolen har vært hvorvidt hunden skal avlives eller føres ut av landet.”

Læser man om de bid-episoder som var fremme i den norske presse før og etter deres hundelov, må man undre sig over, hvorfor og hvordan de kom frem til de hunderacer som de forbød.

Også i Norge blev der gjort indsigelser imod raceforbud og omvendt bevisbyrde fra eksperter og organisationer.

NOAH-for dyrs rettigheter uttaler blant annet:

“Velger departementet på slik måte å pålegge eieren en urimelig bevisbyrde, mener NOAH videre at departementet forskjellsbehandler eiere av rasehunder og eiere av blandingshunder. Det er en kjent sak at det som hovedregel er umulig å oppdrive den dokumentasjon departementet krever, for blandingshunder.”

Norges hundekjørerforbund uttaler blant annet:

“NHF ser også problemer med forskriften i forhold til ikke-registrerte hunder/blandingshunder, da det hele tiden snakkes om raser. Som vi har pekt på over, så er ikke alle ikke-registrerte hunder en krysning av opprinnelige raser som kan defineres. Særlig er NHF noe bekymret for dokumentasjonskravet i utkast til forskrift i forhold til når det er tvil om det er en lovlig hund. Vi frykter at forskriften skal få utilsiktede konsekvenser for ikke-registrerte hunder, og ber departementet være særlig oppmerksom på denne muligheten.”

Den norske veterinærforening uttaler:

“Ut over disse synspunktene vil Den norske veterinærforening under alle omstendigheter presisere at et påbud om merking og registrering av alle hunder i Norge bør være en forutsetning for effektivt å kunne håndheve lovgivningen

på området. Dette prinsipp er allerede gjennomført i våre naboland Sverige og Danmark, og vil også i vårt land være et nødvendig virkemiddel til å overvåke utviklingen av hundeholdet. Ikke minst vil dette gjelde for blandingshunder. Dette vil være en vesentlig forutsetning for at hunder vernes mot vilkårlig behandling, og i verste fall frarøvelse av liv, i situasjoner hvor dette kunne ha vært unngått forutsatt at relevante opplysninger fantes i et sentralt register. Politidirektoratet viser i sin uttalelse til at dagens krav til dokumentasjon ved stamtavle eller registreringsbevis og identitetsmerke, har vist seg ikke å være tilstrekkelig. Direktoratet mener at dette avhjelpes noe ved at det i forslaget til forskrift settes krav til minstedokumentasjon ved at hunden skal være identitetsmerket og at identitetsmerket knytter hunden til et registreringsbevis med en tilknyttet stamtavle. Politidirektoratet mener at heller ikke dette er tilstrekkelig i forhold til de som går inn for å misbruke dokumentasjon for konkrete tilfeller. Politidirektoratet foreslår at det som minstedokumentasjon "etter at en hund er blitt fire måneder gammel, kreves at hunden er identitetsmerket med microchip og at dette identitetsmerket knytter hunden til et registreringsbevis påført dna-koding med en tilknyttet stamtavle."

Norsk terrier klub uttaler blant annet:

"Vi merker oss spesielt at man kan kreve omfattende dokumentasjon dersom en hund har en fysikk, fremtoning og egenskaper som kan indikere kamphundopphav eller ulveopphav, selv om hunden ikke ligner på noen av delene. Vi må her på det sterkeste advare mot den svært uheldige situasjonen departementet setter alle blandingshunder og deres eiere i. Det er heller ikke en liten gruppe hunder vi her snakker om, da det dreier seg om ca. 200.000 uregistrerte hunder. Dette vil altså med andre ord kunne ramme 50 % av hundepopulasjonen, som ikke har noen som helst mulighet til å oppfylle forskriftens krav om å kunne trekke linjer tilbake til hunder registrert i godkjent register, eller hvor opphavet er kjent. Når det gjelder dokumentasjonskravet for disse hundene og hunder født før denne lov trer i kraft, må det utarbeides retningslinjer."

Oslo hundeskole har i sin uttalelse uttrykt tilsvarende betenkeligheter som Norsk Terrier Klub og Norsk Kennel Klub mener at det er absolutt nødvendig å gi regler om begrensinger for utøvelse av politiets frie skjønn, eventuelt at det åpnes for unntaksbestemmelser.

Foreningen for hundecomplassering mener at dokumentasjonskravet er strengt og ikke tilpasset virkeligheten for blandingshundene. Det vises til at mange eiere av ganske alminnelige familieblandingshunder allerede har erfart dette. Foreningen har fått henvendelser fra fortvilte hundeeiere om at politiet har beslaglagt og avlivet boxer, labrador, rottweiler- og pointerblandinger, og som ikke har gjort noe annet galt enn at de har hatt et utseende som kan forveksles med såkalte farlige raser/blandinger.

Justisdepartementet slutter seg til forslaget fra Politidirektoratet og foreslår at dokumentasjonskravet endres i tråd med dette. Dette innebærer at det som minstedokumentasjonen etter at en hund er blitt 4 måneder gammel, kreves at hunden er identitetsmerket med microchip og at dette identitetsmerket knytter hunden til et registreringsbevis påført dna-koding med en tilknyttet stamtavle. En slik endring vil imidlertid gjøre at enkelte hundeeiere den første tiden etter forskriftens iverksettelse kan få problemer med dokumentasjonskravet. For disse spesifikke kravene gis en egen overgangsregel i forskriften § 6 nytt tredje punktum.

Justisdepartementet har også merket seg at flere av høringsinstansene er opptatt av hvordan dokumentasjonskravet vil virke overfor blandingshunder hvor det ikke vil være mulig å knytte et identitetsmerke til et registreringsbevis med en tilknyttet stamtavle. Departementet viser til bestemmelsen i hundeloven § 1 om at det sivile samfunn har ansvaret for, innenfor lovgivningens ramme, å utøve og legge til rette for et positivt og samfunnsgagnlig hundehold, til glede for den enkelte hundeholder. Lovens formål er å bidra til å fremme et hundehold som ivaretar hensynet til sikkerhet, trygghet og alminnelig ro og orden. Sett i lys av dette er det viktig for departementet å understreke at politiet skal håndheve bestemmelsene om hundehold på en smidig

måte. Hensikten med dokumentasjonskravet i utkastet § 2 er ikke at politiet skal drive en nådeløs forfølgelse av hundeeiere, enten det er snakk om rene raser eller blandingshunder. Det fremgår derfor av bestemmelsen at dersom politiet er i "tvil om et dyr er en farlig hund" kan det kreves nærmere dokumentasjon for hundens rase eller type. Departementet ser likevel at det kan være behov for en unntaksbestemmelse som åpner for at politiet, i det enkelte tilfelle, kan godta annen dokumentasjon i stedet for minstedokumentasjonen i andre ledd. En slik unntaksbestemmelse er tatt inn i forskriften § 2 tredje ledd. Departementet presiserer at unntaksbestemmelsen er ment å være en sikkerhetsventil, og åpner ikke for et generelt unntak fra minstedokumentasjonskravet i § 2 andre ledd for blandingshunder. Det er også grunn til å nevne at blandingshundproblematikken ikke er ny, idet også den gamle kampforskriften gjelder for blandingshunder. Dokumentasjonskravet stilles bare der politiet etter et konkret skjønn har mistanke om at en hund er en blanding med en forbudt hundetype."

Der findes intet bevis

Der findes ikke bevis for, at nogle hunderacer er farligere end andre. Utallige undersøgelser beviser derimod, at det ikke er hunderacerne der er problemet, men derimod uansvarlige hundeejere.

Banned breeds are no more aggressive than others, new study finds

Every study completed to date has found breed specific legislation to be completely ineffective in reducing the incidence of dog bites. Now a study of pet dogs in Spain published in *The Journal of Veterinary Behavior*, offers new insight into why.* The study found that the so called dangerous breeds simply behave no differently from dogs in general when it comes to behaviors likely to lead to biting.

The authors looked for risk factors for various behavior problems as reported by dog owners. They found that dogs identified as belonging to breeds designated as dangerous according to Spanish law were no more likely to behave aggressively toward people or toward other dogs than were dogs of the random group of breeds in the sample.

What the study did find was that the larger the dog (dividing the 232 dogs studied into 3 size categories), the **less** likely it was to exhibit aggressive behaviors toward people such as barking, growling, snarling lunging, snapping or biting. Large dogs were also less likely to behave fearfully. This is particularly striking with regard to the breeds identified as dangerous according to Spanish law, since most fall into the large dog category and the rest into the medium. Thus they are disproportionately represented within the least aggressive groups the study identified. Another notable aspect of this finding is that it is consistent with a larger study conducted in Canada a decade earlier, (Guy, 2001) suggesting that this inverse relationship between aggression and size may carry over across continents and long periods of time.

In looking at aggression toward their fellow dogs, the study found that gender and age played a role. Males were more likely to show aggression toward other dogs, as were to a small degree, the older dogs in the sample, but dangerous breed identification made no difference.

The researchers conclude simply, that “dogs classified as dangerous do not seem to be more aggressive than the rest.”

The full text article can be purchased at [http://www.journalvetbehavior.com/article/S1558-7878\(11\)00008-6/abstract](http://www.journalvetbehavior.com/article/S1558-7878(11)00008-6/abstract)

---

*Martinez,A.G., Pernas, G.S., Casalta,J.D., Rey,M.L.S., Palomino, L.F,dIC., Risk factors associated with behavioral problems in dogs. *Journal of Veterinary Veterinary Behavior* (2011) 6, 225-231.

Do “PIT BULL” DOGS INFLICT INJURIES UNLIKE OTHER DOGS?

By Karen Delise

Graphic depictions of exceedingly rare dog bite-related fatalities are something NCRC has been hesitant to describe. Dog bite-related fatalities are vanishingly rare occurrences; a person is five times more likely to be struck and killed by lightning than to be killed by a dog. There seemed no useful purpose in addressing the nature and type of injuries a victim sustained during such a rare event, nor would we ever wish to compromise the privacy of victims or sensationalize their tragedies.

“No type of dog has a particular method of inflicting injury; claims that one type of dog inflicts injuries unlike other types have no merit.”

Unfortunately, certain groups and individuals seek to capitalize on the already disproportionate dread that some people feel toward dogs. They persist in making claims about the severity and nature of incidents involving “pit bull” dogs versus other types of dogs. They expose victims’ identities and traffic in descriptions of the victims’ injuries in order to forward their personal theories and agenda.

Claims about the “unique damage that ‘pit bull’ dogs inflict” are made by individuals or special interest groups with no knowledge or experience in analyzing dog bite-related injuries that result in a fatality. In the interest of accuracy and fairness, NCRC feels compelled to address these tactics and claims.

For nearly two decades, NCRC has investigated and analyzed injuries from every dog bite-related fatality for which data is available and has found that no type of dog has a particular method of inflicting injury; claims that one type of dog inflicts injuries unlike other types have no merit.

On the following page is a list of 15 victims of dog bite-related fatalities (Table 1), along with descriptions of the fatal wounds listed on the autopsy reports. Each victim was killed by a single dog. There are 15 breeds or types of dogs represented in these incidents¹ (Table 2).

Not only is it impossible to match the incidents listed in Table 1 with the dogs listed in Table 2, it is impossible to determine which breed or type of dog is responsible for *any* injury based solely upon examination of injuries, autopsy reports or photos.

Table 1: Fatal Wound Descriptions

Victim 1: Multiple penetrating wounds to the abdomen
Victim 2: Collapsed lungs, multiple wounds to the chest, partial devourment
Victim 3: Massive head and neck injuries
Victim 4: Multiple bite wounds, dismemberment
Victim 5: Extensive scalp and neck injuries
Victim 6: Multiple lacerations of scalp and neck, depressed skull fracture
Victim 7: Exsanguination from multiple bite wounds
Victim 8: Skull fracture and sever bites to upper back and face
Victim 9: Multiple penetrating wounds to back and chest
Victim 10: Severe bite wounds to the head
Victim 11: Severe bites, massive bleeding, broken facial and neck bones
Victim 12: Massive head injuries
Victim 13: Severe , multiple penetrating injuries to head and neck
Victim 14: Massive bite injuries to lower extremities, dismemberment
Victim 15: Severe scalp, facial wounds, laceration of jugular

Table 2: Breeds of Dogs Involved*

Siberian Husky
Coonhound
Dachshund
Chow Chow
“pit bull” dog
Sheepdog-type dog
Malamute
Labrador Retriever
Chesapeake Bay Retriever
St. Bernard
German Shepherd Dog
Wolfdog
Golden Retriever
Mixed breed (no discernable breed visible)
Rottweiler

Note: Breeds were chosen for this sample only if dogs of that breed have been involved in more than one human fatality (i.e., Airedale Terrier, Pomeranian, Jack Russell Terrier, et al, were not used as only one human fatality has been attributed to each of these breeds in the United States).

*It is also important to note that in recent years, scientists have established that visual identification of dogs of unknown origin is extremely unreliable; therefore, while we can be sure this list includes varied types of dogs, we cannot be certain of the accuracy of any single breed attribution listed here.ⁱⁱ

ⁱ A list of fatal wounds/breed matches may be obtained by request.

ⁱⁱ Voith, V., Ingram, E., Mitsourass, K., Irizarry, K., “Comparison of Adoption Agency Identification and DNA Breed Identification of Dogs,” *Journal of Applied Animal Welfare Science*, 2009, 12(3): 253-262.

Der findes derimod bevis for at uansvarlige hundeejere er et stort problem

---

Dogs Are Aggressive If They Are Trained Badly

ScienceDaily (May 1, 2009) — Many dogs are put down or abandoned due to their violent nature, but contrary to popular belief, breed has little to do with a dog's aggressive behaviour compared to all the owner-dependant factors. This is shown in a new study from the University of Córdoba, which includes breeds that are considered aggressive by nature, such as the Rottweiler or the Pit Bull.

The conclusions, however, are surprising: it is the owners who are primarily responsible for attacks due to dominance or competition of their pets.

The research team from the University of Córdoba (UCO) has determined a series of external factors which are inherent to the dogs in order to understand their aggressiveness, and they have observed that external, modifiable and owner-dependent factors have a greater influence on the animals.

According to Joaquín Pérez-Guisado, the main author of the study and a researcher from the UCO, some of the factors that cause aggressiveness in dogs are: first-time dog ownership; failure to subject the dog to basic obedience training; spoiling or pampering the dog; not using physical punishment when it is required; buying a dog as a present, as a guard dog or on impulse; spaying female dogs; leaving the dog with a constant supply of food, or spending very little time with the dog in general and on its walks.

"Failure to observe all of these modifiable factors will encourage this type of aggressiveness and would conform to what we would colloquially call 'giving our dog a bad education'"; Pérez-Guisado explains to SINC.

The study, which has recently been published in the Journal of Animal and Veterinary Advances, is based on the following fact: approximately 40% of dominance aggression in dogs is associated with a lack of authority on the part of the owners who have never performed basic obedience training with their pets or who have only carried out the bare minimum of training.

Breed has less influence on aggressiveness

The Spanish researchers studied 711 dogs (354 males and 357 females) of which 594 were purebred and 117 were half-breed dogs older than one year of age. Among the breeds observed were the Bull Terrier, the American Pit Bull Terrier, the Alsatian, the Boxer, the Rottweiler, the Doberman, as well as apparently more docile breeds such as the Dalmatian, the Irish Setter, the Golden Retriever, the Labrador Retriever, the Miniature Poodle, the Chihuahua, the Pekinese, or the French Bulldog, which also exhibit dominant behaviour.

According to Pérez-Guisado, certain breeds, male sex, a small size, or an age of between 5-7 years old are "the dog-dependent factors associated with greater dominance aggression". Nevertheless, these factors have "minimal effect" on whether the dog behaves aggressively. Factors linked to the owner's actions are more influential.

To correct the animal's behaviour, the owner should handle it appropriately and "re-establish dominance over the dog", the researcher adds. In terms of physical punishment, Pérez-Guisado points out that "this method cannot be used with all dogs given the danger involved, although it could be used to re-establish dominance over puppies or small and easy-to-control dogs". However, "it should never be used as justification for treating a dog brutally, since physical punishment should be used more as a way to frighten and demonstrate the dominance we have over the dog than to inflict great suffering on the animal", the vet states.

According to the researcher, "dogs that are trained properly do not normally retain aggressive dominance behaviour". Pérez-Guisado attributes this "exceptional" conduct to the existence of some medical or organic problem, "which can cause changes in the dog's behaviour".

If You're Aggressive, Your Dog Will Be Too, Says Veterinary Study

ScienceDaily (Feb. 18, 2009) — In a new, year-long University of Pennsylvania survey of dog owners who use confrontational or aversive methods to train aggressive pets, veterinary researchers have found that most of these animals will continue to be aggressive unless training techniques are modified.

The study, published in the current issue of *Applied Animal Behavior Science*, also showed that using non-aversive or neutral training methods such as additional exercise or rewards elicited very few aggressive responses.

"Nationwide, the No. 1 reason why dog owners take their pet to a veterinary behaviorist is to manage aggressive behavior," Meghan E. Herron, lead author of the study, said. "Our study demonstrated that many confrontational training methods, whether staring down dogs, striking them or intimidating them with physical manipulation does little to correct improper behavior and can elicit aggressive responses."

The team from the School of Veterinary Medicine at Penn suggest that primary-care veterinarians advise owners of the risks associated with such training methods and provide guidance and resources for safe management of behavior problems. Herron, Frances S. Shofer and Ilana R. Reisner, veterinarians with the Department of Clinical Studies at Penn Vet, produced a 30-item survey for dog owners who made behavioral service appointments at Penn Vet. In the questionnaire, dog owners were asked how they had previously treated aggressive behavior, whether there was a positive, negative or neutral effect on the dogs' behavior and whether aggressive responses resulted from the method they used. Owners were also asked where they learned of the training technique they employed.

Of the 140 surveys completed, the most frequently listed recommendation sources were "self" and "trainers." Several confrontational methods such as "hit or kick dog for undesirable behavior" (43 percent), "growl at dog" (41 percent), "physically force the release of an item from a dog's mouth" (39 percent), "alpha roll" physically – rolling the dog onto its back and holding it (31 percent), "stare at or stare down" (30 percent), "dominance down" — physically forcing the dog down onto its side (29 percent) and "grab dog by jowls and shake" (26 percent) elicited an aggressive response from at least 25 percent of the dogs on which they were attempted. In addition, dogs brought to the hospital for aggressive behavior towards familiar people were more likely to respond aggressively to some confrontational techniques than dogs brought in for other behavioral reasons.

“This study highlights the risk of dominance-based training, which has been made popular by TV, books and punishment-based training advocates,” Herron said. “These techniques are fear-eliciting and may lead to owner-directed aggression.”

Prior to seeking the counsel of a veterinary behaviorist, many dog owners attempt behavior-modification techniques suggested by a variety of sources. Recommendations often include the aversive-training techniques listed in the survey, all of which may provoke fearful or defensively aggressive behavior. Their common use may have grown from the idea that canine aggression is rooted in the need for social dominance or to a lack of dominance displayed by the owner. Advocates of this theory therefore suggest owners establish an “alpha” or pack-leader role.

The purpose of the Penn Vet study was to assess the behavioral effects and safety risks of techniques used historically by owners of dogs with behavior problems.

Statements omkring hundeloven

DOSO, Dyreværnet, Norsk Kennel Klub, Dyrenes Beskyttelse, Dansk Terrier Klub og Den Europæiske sammenslutning af dyrlæger.

**DYRENES
BESKYTTELSE**

Alhambravej 15
1826 Frederiksberg C
Tlf. 33 28 70 00
db@dyrenesbeskyttelse.dk
www.dyrenesbeskyttelse.dk

10. februar 2012

Dyrenes Beskyttelses holdning til raceforbuddet i Hundeloven

Dyrenes Beskyttelse imod forbuddet af de 13 hunderacer, der blev indført i Hundeloven pr.1. juli 2010.

Alle hunde kan potentielt være farlige. Betegnelsen *farlige hunde* dækker nemlig over alle potentielt skadevoldende hunde - uanset race. Af samme grund anvender Dyrenes Beskyttelse betegnelsen *farlige hunde* frem for betegnelserne *muskelhund* eller *kamphund*. Det er en kendsgerning at en hunds ejer har stor indflydelse på en hunds adfærd, herunder også dens aggressivitet, og at det derfor ikke nødvendigvis afhænger af racen om en hund er aggressiv.

Allerede inden Hundeloven blev ændret og raceforbuddet blev indført havde politiet mulighed for at gribe i situationer hunde optræder aggressivt eller ejeren bruger hunden på en truende måde. Raceforbuddet ændrer ikke på om hunde udviser aggressiv adfærd eller ej. Til gengæld kommer loven til at gøre mere skade end gavn.

Hundeloven stiller nu krav om, at hunde omfattet af raceforbuddet, eller blandinger, af disse skal bære mundkurv og føres i snor. Desuden må de hverken skifte ejer eller overdrages til andre. Denne ændring af hundeloven forringer livskvaliteten for mange hunde. Derudover gør loven arbejdet med videreformidling af blandingshunde svært, da man ifølge lovændringen skal kunne bevise at en blandingshund ikke har gener fra en af de forbudte racer. Det vil reelt sige at hundene er "skyldige ind til andet er bevist". Resultater er, at mange sunde og raske hunde, der aldrig har udvist problemadfærd bliver aflivet.

Hundeloven virker ikke og rammer uskyldige og ansvarlige ejere. Dyrenes Beskyttelse er derfor imod Hundeloven i dens nuværende form og foreningen ønsker derfor en ændring NU og ikke i 2013.

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 24776497
E-mail. doso@doso.dk

Høsterkøb den 31. januar 2012

Vedr.: Udtalelse om Hundeloven af 1. juli 2010

DOSO, DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation, der repræsenterer 19 danske dyreværnsforeninger med tilsammen mere end 130.000 medlemmer ønsker Hundeloven af 1. juli 2010 ændret.

DOSO frygtede allerede før Hundeloven trådte i kraft, at et raceforbud ville have uheldige konsekvenser for mange danske hunde. Det er i dag en realitet, og hundredevis af hvalpe og velfungerende unghunde er aflivet, alene på grund af deres race.

Antallet af bidepisoder er ikke faldet, viser opgørelser fra før og efter raceforbuddet trådte i kraft. Det er antallet af store potentielt farlige hunde i ukyndige hænder heller ikke. Det kan ses på salget af hunde, at i takt med, at visse racer er blevet ulovlige, stiger salget af andre store racer, som i de forkerte hænder også kan blive farlige for dyr og mennesker.

Hundeloven i dens nuværende form er problematisk, ikke mindst fordi der i den er vedtaget, at bevisbyrden for, hvorvidt hunden er af lovlig(e) race(r), ligger hos ejeren. Det har vist sig, at det kan være endog meget svært at bevise hundes oprindelse, hvis man har en blandingshund eller en hund uden stamtavle. Loven har, siden den trådte i kraft, således kostet mange uskyldige, velfungerende hunde livet.

I flere andre lande har man ophævet lignende forbud mod specifikke racer i erkendelse af, at forbud ikke er vejen frem. Et forbud, som vi har i dag, udpeger syndebukke, pålægger hundene ansvaret for deres adfærd, og giver uvidende borgere en falsk tryghed.

DOSO's overbevisning er, at ansvaret bør placeres hos hundeejerne, ikke hos hundene. Ved at indføre obligatoriske kurser, før man køber hund og med sin hvalp/unghund, sørger man for at uddanne hundeejere bedst muligt til at varetage det ansvar, der følger med at have en hund - uanset race. Ved en sådan løsning vil også mange dyreværnsager, hvor dyrene på grund af uvidenhed vanrøgtes eller ligefrem mishandles, kunne undgås. Dette fordi ejerne skal sætte sig ind i hundens behov, adfærd og opdragelse, før de anskaffer sig en hund.

Anima, Dansk Dyreværn Århus, Dyrenes Dags Komité, Dyrenes Venner,
Dyreværnet-Værn for Værgeløse Dyr, Hundens Tarv, Husdyrenes Vel Fyn, Inges Kattehjem, Kattens Værn,
Svalen,
Als og Sundsveds Kattefond,
Danish Friends of Animals, Dankas Animals, Dyrenes Alliance, Dyrenes Stemme, Hestens Værn,
Pindsvinevennerne i Danmark, Vilde Delfiner

Medlem af WSPA

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 24776497
E-mail. doso@doso.dk

DOSO mener desuden, at § 6 stk. 4 bør genindføres, som det er formuleret i den tidligere Hundelov. Ifølge nuværende lov skal en hund aflives, hvis den skambider et menneske eller en anden hund, og hunden bliver ikke adfærdstestet, som det skete tidligere. Der er i dag en del polemik om definitionen af et skambid, men oftest defineres det som et bid, der kræver, at offeret skal sys. Der kan imidlertid være mange forskellige situationer i hvilke hunde bider.

DOSO ønsker derfor, at det genindføres, at hunden skal mentaltestes, før den dømmes til aflivning. Aflivning bør altid finde sted efter nøje vurdering af den enkelte sag, og kun uddannede adfærdseksperter (som tidligere var tilknyttet Justitsministeriet) vil kunne vurdere hundens temperament og den givne situation, hvor hunden har udvist aggressiv adfærd. For eksempel bør hunde, der i snor og har skambidt en løs hund, altid adfærdstestes, før der fældes dom over dem. At lade politiet vurdere disse situationer, som det sker i dag, finder DOSO uacceptabelt.

Med venlig hilsen

DOSO

Peter Møllerup
Formand

Anima, Dansk Dyreværn Århus, Dyrenes Dags Komité, Dyrenes Venner,
Dyreværnet-Værn for Værgeløse Dyr, Hundens Tarv, Husdyrenes Vel Fyn, Inges Kattehjem, Kattens Værn,
Svalen,
Als og Sundsveds Kattefond,
Danish Friends of Animals, Dankas Animals, Dyrenes Alliance, Dyrenes Stemme, Hestens Værn,
Pindsvinevennerne i Danmark, Vilde Delfiner

Medlem af WSPA

Dansk Terrier Klub

Specialklub under Dansk Kennel Klub og FCI

BULL IMAGE GRUPPEN

HUNDELOVEN

- AFSKAF RACEFORBUD OG SÆRREGLER NU!

Det er et faktum, som alle nu erkender, at hundelovens raceforbud og særregler blev indført på et fejlagtigt grundlag. At fortsætte ad samme spor er ikke bare unødigt – det er direkte skadeligt for det danske retssamfund.

De sager om bid-episoder, der er rapporteret, dokumenteret og verificeret siden lovens vedtagelse i sommeren 2010, viser med al tydelighed, at lovens raceforbud og særregler ikke har haft den ønskede effekt.

Vi ser i stigende grad, at mange andre racer end de forbudte optræder i bid-episoderne, hunde bliver i stadig stigende omfang overfaldet og bidt, og de uansvarlige hundeejere og opdrættere fortsætter som før lovens ikrafttræden. Hunde bliver aflivet på et mere eller mindre retsdyldigt grundlag til ingen verdens nytte.

Lad os få en hundelov, sådan som den er udformet i dag – men uden raceforbud og særregler. Drop OBS-listen, der i forvejen er misvisende og udokumenteret. Lovændringen kan gennemføres med en beskeden indsats og giver med ét slag lige ret for loven.

Efterfølgende bør loven følges op med reelle og effektive tiltag til fremme af ansvarlighed hos hundeejere og opdrættere, til fremme af information og oplysning samt til bekæmpelse af illegal import og handel med hunde.

Bull Image Gruppen og med os flere andre seriøse aktører i sagen har konstruktive forslag til effektive tiltag, der medfører et hunde-sikkert samfund for alle uanset race, køn og etnisk oprindelse.

Dansk Terrier Klubs særlige udvalg 'Bull Image Gruppen' opfordrer alle til at trække i arbejdstøjet og i samarbejde mellem beslutningstagerne og relevante, seriøse interessegrupper blive enige om landsdækkende effektive tiltag til bekæmpelse af farlige hunde i det danske samfund.

Vi stiller naturligvis vores forslag og ekspertise til rådighed.

Venlig hilsen

Marianne Duchwaider
politik@bull-image-gruppen.dk

&

Zøss Brabrand
presse@bull-image-gruppen.dk

Bull Image Gruppen

Dansk Terrier Klubs arbejdsgruppe for bull racer
www.bull-image-gruppen.dk

Rødovre 30. januar 2011

Dyreværnet ønsker Hundeloven ændret og raceforbuddet fjernet

Dyreværnet har fra længe før, Hundeloven blev vedtaget i juni 2010 og trådte i kraft 1. juli 2010 argumenteret imod at indføre et raceforbud i Danmark. Erfaringer fra andre lande viser, at det ikke har nogen positiv effekt på antallet af bidepisoder, ligesom det med et forbud ikke er muligt at komme problemerne med farlige hunde til livs.

Dyreværnet erkender, at der er et problem med farlige hunde i Danmark, men vores erfaring – vi håndterer i omegnen af 600 hunde årligt – er, at alle hunde er potentielt farlige i ukyndige hænder. Vi mener derfor at uddannelse af hundeejere er en langt mere holdbar på problemet.

Familiehunde må lade livet

Efter Hundeloven trådte i kraft 1. juli 2010 har vores internat i Rødovre været tvunget til at afvise mange gode, velfungerende familiehunde, der desværre tilhører en nu forbudt race – eller blot kunne ligne en hund med en ulovlig race blandet i. Med den nuværende lov er det ikke muligt for os at hjælpe disse hunde og ejere, da de ikke må overdrages. Det eneste alternativ, vi kan henvise til, er dyrlægens aflivningssprøjte. Og det gælder mange hunde af ubestemmelig(e) race(r) uden stamtavle. Den gældende lovgivning kommer derved til at koste livet på mange lovlige hunde, fordi bevisbyrden ligger hos ejeren, og det ikke er muligt at bevise, at hunden er lovlig – kun at den er omgængelig og venlig. Og det er som bekendt ikke nok.

Hele hvalpekuld aflives

Endnu værre er det, når politiet indleverer konfiskerede hvalpekuld. I de første måneder, efter loven var trådt i kraft, blev indleveret mange kuld. Tæven var iparret, før loven blev vedtaget – det var altså lovligt at lade sin tæve blive drægtig på parringstidspunktet. Men da hvalpene blev født, var de ulovlige og blev derfor konfiskeret. Stadig konfiskeres jævnligt hvalpe – små glade hunde, der med den rette håndtering kan blive dejlige familiehunde – aflives, fordi de tilhører en race, der er forbudt.

Statistikkerne over bidepisoder viser, at de ulovlige racer ikke er overrepræsenteret. Derimod kan vi se en tydelig sammenhæng mellem ukyndige ejere, der på grund af uvidenhed eller for at bruge hunden som statussymbol gør deres hunde aggressive. I disse tilfælde betaler hunden prisen – den aflives. Men ejeren anskaffer sig ofte en ny hund, som ofte i løbet af kort tid også bliver aggressiv.

De farlige hunde bliver på gaden

Dyreværnets overbevisning er, at et raceforbud og den nuværende hårdhændede lovgivning ikke er den bedste løsning på problemet med farlige hunde. Den rammer i de fleste tilfælde ved siden af og betyder aflivning af gode, velfungerende hunde. Alt imens de ukyndige hundeejere gang på gang er skyld i, at andre hunde eller mennesker bliver bidt.

I stedet for at gøre hundene ansvarlige, mener vi, at ejerne bør gøres ansvarlige. Ved at indføre obligatoriske kurser, før man lovligt kan anskaffe sig en hund, vil man komme mange problemer til livs med farlige hunde af alle racer. Som en ikke uvæsentlig sidegevinst vil man undgå mange

NKK sterkt uenig i dansk hundeforbud

Norsk Kennel Klub er sterkt uenig i den danske regjeringens vedtak om å forby 13 hunderaser. Ingen raser er i utgangspunktet farlige. Hunder som biter er et hundeeierproblem, ikke et raseproblem.

Den danske regjeringen går i motsatt retning av land som Italia og Nederland og har valgt å forby 13 hunderaser.

Både Italia og Nederland har valgt å tillate flere hunderaser det tidligere var forbud mot i landene, mens Danmark har vedtatt å gå i totalt motsatt retning.

Norsk Kennel Klub (NKK) er sterkt uenig i den danske regjeringens avgjørelse, og mener de har valgt feil strategi. NKK holder fast ved at ingen raser bør forbys og at hunder som biter ikke er et raseproblem, men et hundeeierproblem.

Hvorvidt en hund biter er avhengig av flere forhold:

- Genetikk
- Tidlig sosialisering
- Erfaring og trening
- Fysisk og mental helse
- Atferden til den som blir bitt

Et ansvarlig hundehold er essensielt, og det bør derfor være like mye fokus på hundeeieren som på hunden!

NKK oppfordrer den norske regjering til ikke å se til Danmark, men heller velge Italia og Nederland som forbilder.

Med vennlig hilsen
NORSK KENNEL KLUB
Elisabeth T. Hansen
Medieansvarlig
Tlf: +47 40 64 94 85
E-mail: elisabeth.hansen@nkk.no

FVE POSITION ON DANGEROUS DOGS

Background

Over the last few decades the ownership of dogs primarily as companion animals has increased in the urban population, with benefits for the individual and the community. But, inevitably, it has also had some drawbacks.

Members

Austria
Belgium
Croatia
Cyprus
Czech Republic
Denmark
Estonia
Finland
France
FYROM
Germany
Greece
Hungary
Iceland
Ireland
Italy
Latvia
Lithuania
Luxembourg
Malta
Netherlands
Norway
Poland
Portugal
Romania
Slovak Republic
Slovenia
Spain
Sweden
Switzerland
United Kingdom
Yugoslavia

Dog bite injuries have recently received increased publicity. Serious incidents involving dangerous dogs in several Member States have sparked fierce reactions and have led some Member States to call for a Community initiative to address this problem. This should however be seen in the context that the majority of dogs never bite anyone.

Dog bite injuries may be caused by various factors such as uncontrolled playing behaviour, lack of training, fear, pain, inappropriate offensive or defensive reactions. Sometimes dogs are also used as a weapon by criminals or are kept for fighting purposes.

To attempt to control these negative aspects of the dog-human interaction different countries have implemented various legislative measures. These measures can be divided into two categories. The first addressing the behaviour of the individual dog and the second addressing the behaviour of certain breeds or breed types.

Current situation

- Although some countries have adopted breed-specific measures, there is no scientific or statistic evidence to suggest that these effectively reduce the frequency or severity of injuries to people.
- To date, no scientific criteria have been identified by which it can be determined that a dog is dangerous by simply describing its racial or other physical parameters.
- Breed-specific legislation has been shown to be difficult to apply due to the problem of defining breeds and breed types. This has been a major source of controversy.
- Breed-specific legislation engenders a false and dangerous perception that breeds not included will not show aggression. Aggression is a normal behaviour and can be shown by any dog of any breed, type or mixed breeding.
- Breed-specific legislation does not discriminate between individual members of a breed, many of which may not be predisposed to aggressive behaviour. Rather, all dogs of a specific breed, whatever their behaviour, are subject to the same restrictions.

Sections

Practitioners
State Officers
Industry and Research
Hygienists

President

Dr K. Simon

Vice-Presidents

Dr O. Bro-Jorgensen

Dr C. Mir

Dr A. W Udo

Dr R. Zilli

Way Forward

FVE strongly believes that the most effective means of preventing and controlling aggression is to direct measures at the individual dog and its owner.

In particular, since part of the problem originates from the criminal use of dogs by well known individuals, measures to control this should be taken directly towards them.

Federation of Veterinarians of Europe
rue Defacqz, 1
B – 1000 Brussels
Tel: +32.2.538.29.63 - Fax: +32.2.537.28.28
E-mail: info@fve.org - Internet: www.fve.org

However because of the lack of reliable scientific data, it is proposed that further research is conducted with the aim of developing tools which will allow a proper risk analysis of the aggressive behaviour of individual dogs.

a) Education

- Education of owners and of dogs will lead to a more responsible attitude to ownership and decrease the risk to the public. There is a variety of opinion relating to the education of dogs and owners and this area requires further development.

b) Identification

- Effective measures will require mandatory identification of all dogs in the European Community. This is the only way to link an individual dog involved in an aggressive incident with the person legally responsible for that animal, to collect and exchange data and to do epidemiological and statistical research.
- A central database in every EU member state to collect data on dogs involved in aggressive incidents will also be required.

c) Research programmes

- Preliminary results in the fields of behaviour, genetics, neuro-psychology and physiology suggest that scientific protocols can be developed to address the issues of breeding, individual assessment and education.
- Comprehensive surveys on dog bites are required both to provide background information and to allow for the monitoring of the efficacy of any control measures.

d) Testing programmes

- There is some evidence that aggressive behaviour has an inherited component. Thus it is important to determine the genes involved and to develop controlled and responsible breeding programmes, supported by simple testing procedures.
- Behaviour is also influenced by the environment, in which the animal develops and lives. Thus, the testing of the individual dog's predisposition to show aggression can allow owners to take appropriate steps to prevent any incidents. Such testing procedures are still in their infancy and require further development. Existing procedures, though scientifically validated, are to be extended so that it becomes feasible to apply them on a large scale.

Recommendations

FVE urges the European Commission and Member States to:

1. Promote education and training of dogs, dog owners and dog professionals such as veterinarians and trainers.
2. Postpone the adoption of further breed-specific legislation until a proper risk analysis has been carried out.
3. Introduce a mandatory identification for all dogs, which is compatible across the European Union.
4. Encourage research, through the 5th Framework Research Program for example, in such fields as:
  - dog behaviour and its genetical, neuro-physiological and ethological background,
  - dog bites monitoring,
  - education and training of dogs, dog owners and dog professionals such as veterinarians and trainers.